

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 18C/29/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718205079
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Janette Nôtová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2019:6718205079.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudkyňou Mgr. Janette Nôtovou, v právnej veci žalobkyne I. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. W. XXXX/XX, XXX XX Y. Y., občan SR, právne zast.: JAKUBČO, spol. s r.o. Advokátska kancelária so sídlom Mladých budovateľov 2, 974 11 Banská Bystrica, proti žalovanej I) D.. U. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. XXXX/XX, XXX XX Y. Y., občan SR, právne zast.: BAJO LEGAL, s. r. o. so sídlom Landererova 8, 811 098 Bratislava, a žalovaný II) X. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. XX, XXX XX Y. Y., občan SR, o určenie vlastníckeho práva, takto

rozhodol:

I/ Konanie sa v časti o určenie, že D.. D. W., nar. XX. XX. XXXX, zomrelá dňa XX. XX. XXXX, naposledy trvale bytom Š. I. XX a manžel G.P. W., nar. XX. XX. XXXX, zomrelý dňa XX. XX. XXXX, naposledy trvale bytom X. XX, Y. Y. boli ku dňu smrti manželky, ku dňu XX. XX. XXXX, bezpodielovými spoluvlastníkmi spoluvlastníckeho podielu vo výške 1 v pomere k celku k nehnuteľnostiam, a to k rodinnému domu bez súpisného čísla vrátane septika, postaveného na parc. C KN č. XXX/X, k prístrešku (drevárne) k rodinnému domu bez súpisného čísla postaveného na parc. C KN č. XXX/X a ku garáži bez súpisného čísla postavené na parc. C KN č. XXX/X, nehnuteľnosti nezapísané v katastri nehnuteľností, nachádzajúce sa v kat. úz. L. Z., v obci Z., v okrese U. z a s t a v u j e .

II/ Žaloba žalobkyne sa z a m i e t a .

III/ Žalobkyňa je p o v i n n á nahradit' žalovanej trovy konania v rozsahu 100 % v lehote do 3 (troch) dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým bude rozhodnuté o výške náhrady trov konania.

IV/ Žalovanému v rade II/ sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa podala na tunajšom súde dňa 14. 09. 2018 žalobu, ktorou sa domáhala, aby súd rozhodol tak, že je žalobkyňa podielovou spoluvlastníčkou vo výške 1 k celku a to rodinného domu bez súpisného čísla, vrátane septiku postavených na parcele CKN č. XXX/X, prístrešku (drevárne), postavený na parcele CKN č. XXX/X a garáže bez súp. čísla, postavená na parcele CKN č. XXX/X, nehnuteľnosti nezapísané v KN, nachádzajúce sa v k. ú. L. Z.M., okres U.. Ďalej žiadala určiť, že D.. D. W. a jej manžel G. W., obaja t. času zomreli, boli ku dňu smrti manželky, t. j. 01. 10. 2012 bezpodielovými spoluvlastníkmi spoluvlastníckeho podielu vo výške 1 k tým istým nehnuteľnostiam. Žalobkyňa si zároveň uplatnila náhradu trov konania výlučne voči žalovanej I/. Žalobu odôvodnila tým, že žalobkyňa spolu s G. W., zomrelým dňa XX. XX. XXXX ešte v roku 2003 postavili rodinný dom spolu s garážou a prístreškom slúžiacim ako dreváreň, vrátane septika (ďalej len „nový rodinný dom“). V čase výstavby nového rodinného domu vlastníckmi pozemku boli tretie osoby. Tento nový rodinný dom doposiaľ nie je zapísaný na LV, bol postavený bez stavebného povolenia, nebol ani skolaudovaný. Na uvedených pozemkoch pôvodne stál starý rodinný dom súp. číslo XX a rodinný dom (ako garáž) súp.

č. XXX, postavené pred 01. 10. 1976 (ďalej len „starý rodinný dom“). Starý rodinný dom kúpil G. W. od predchádzajúcich vlastníkov. K zavkladovaniu kúpnej zmluvy došlo v júli 2003 pod J., na základe čoho došlo k zmene vlastníka na žalovanú I/ ako dcéru G. W.. Po kúpe starého rodinného domu došlo k jeho zbúraniu a výstavbe nového rodinného domu. Stavebníkmi bola žalobkyňa a G. W.. Napriek tomu, že došlo k zbúraniu starého rodinného domu v roku 2003, naďalej je evidovaný na LV č. XXX pre k. ú. L.É. Z.. Žalobkyňa po dohode s G. W. sa rozhodli teda zbúrať starý rodinný dom a pristúpili k výstavbe nového rodinného domu. Pri výstavbe bezodplatne vypomáhala aj rodina žalobkyne, priatelia a susedia stavebnými prácami. G. W. v tom čase výstavby nového rodinného domu bol ženatý s D.. D. W., ktorá sa však o postavení nového rodinného domu dozvedela až neskôr. Nový rodinný dom sa staval svojpomocne v priebehu štyroch rokov, v rámci finančných možností. Žalobkyňa sa aktívne zúčastňovala všetkých stavebných prác spolu s G. W.. Tento stav bol od začiatku vnímaný aj susedmi a spoločnými známymi. Keďže sa jednalo o novostavbu bez stavebného povolenia, žalobkyňa s G. W. a jeho manželkou nemohli byť zapísaní ako podieloví spoluvlastníci na nezaloženom liste vlastníctva. Žalobkyňa však bola zo strany G.Á. W. informovaná a ubezpečovaná, že do budúcnosti sa dohodnú na skutočný stav zapísaním údajov o práve k stavbe aj do KN, a že žalobkyňa bude na LV evidovaná ako podielový spoluvlastník nového rodinného domu. Geometrický plán zo dňa 15. 08. 2018 potvrdzuje zameranie nového rodinného domu. Nový rodinný dom je postavený na parcele CKN č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 63 m², jedná sa o tzv. spoločnú nehnuteľnosť podľa zákona č. 97/2013 Z. z., ktorý obhospodaruje pozemkové spoločenstvo - Urbár L. Z.. Žalovaná I/ je podielovou spoluvlastníčkou tejto spoločnej nehnuteľnosti od roku 2013 v podiele 12/2856. Právny režim tohto pozemku sťažoval v prípadnom stavebnom konaní o dodatočnom povolení stavby preukázať vlastníctvo alebo iné právo k tomuto pozemku, čo malo za následok, že nedošlo k legalizácii stavby nového rodinného domu. Garáž je postavená na parcele CKN č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 72 m², ktorého vlastníkom pozemku od roku 2008 je žalovaná v rade I/. Po náhľom úmrtí G. W. XX. XX. XXXX žalobkyňa kontaktovala žalovanú I/ a snažila sa jej vysvetliť skutkový stav, pretože žalovaná v rade I/ o stave nového rodinného domu nemala žiadnu vedomosť, tieto nehnuteľnosti nenavštevovala, žalobkyňu nepoznala. Dňa 31. 05. 2018 bolo dohodnuté ohodnotenie nehnuteľnosti znalcom. Žalovaná I/ žalobkyňu ponúkla e-mailom cenu 45.000,- €, ktorá však nezohľadňovala žalobkyňin spoluvlastnícky podiel na novom rodinnom dome, ani trhovú hodnotu nehnuteľnosti v danej lokalite, a ani typ pozemku pod novým rodinným domom, ktorý je spoločnou nehnuteľnosťou so 60-timi podielovými spoluvlastníkmi. Žalovaná I/ trvala na tom, že vlastníkom nehnuteľnosti je iba ona, a keď žalobkyňa neakceptovala návrh kúpnej ceny, vyzvala ju e-mailom na vypratanie nehnuteľnosti do 31. 07. 2018. E-mailom z 03. 08. 2018 žalovaná I/ vyzvala žalobkyňu na odovzdanie kľúčov od nového rodinného domu s tým, že nehnuteľnosť jej má byť odovzdaná 05. 08. 2018, inak pristúpi k výmene zámkov. Žalobkyňa uviedla žalovanej, že nový rodinný dom užíva z titulu podielového spoluvlastníctva, preto jej ho neodovzdá, súhlasila však s odovzdaním zrekonštruovanej letnej kuchyne súp. číslo XXX na parcele CKN č. XXX/X, ktorej vlastníčkou je žalovaná I/. Žalovaná I/ súhlasila s dátumom odovzdania tejto nehnuteľnosti, neskôr však nehnuteľnosť neprišla osobne prevziať, ani inak nereagovala. Dňa 08. 08. 2018 žalovaná I/ bez vedomia žalobkyne poškodila zámky na dverách do nového rodinného domu a následne ich vymenila. Žalobkyňa v predmetnom dome sa často zdržiavala, dom je zariadený spravidla starším nábytkom pochádzajúcim z jej bytu v Y. Y.. V novom rodinnom dome sa nachádzajú aj jej osobné veci. Dcéra žalobkyne následne podala trestné oznámenie pre podozrenie pre neoprávnený vstup do obydľia žalobkyne a porušovanie domovej slobody. Žalovaná I/ svojim konaním znemožnila žalobkyňu užívať a obhospodarovať nový rodinný dom. Listom zo dňa 13. 08. 2018 vyzvala žalovaná I/ žalobkyňu prostredníctvom svojej dcéry na prevzatie osobných vecí v lehote do 31. 08. 2018, žalobkyňa na tento list nereagovala. Dňa 27. 08. 2018 podala žalobkyňa na tunajšom súde návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhala, aby súd uložil žalovanej I/ povinnosť umožniť jej užívať nový rodinný dom, konanie vedené pod sp. zn. 19C/62/2018. Podľa vyjadrenia žalovanej I/, táto nemá záujem predmetný nový rodinný dom užívať, nehnuteľnosť mieni predať napriek tomu, že si žalobkyňa k nemu uplatňuje vlastnícke právo. Postup žalobkyne je aj v rozpore s faktickým stavom, nakoľko na katastri nehnuteľností je evidovaný ešte starý rodinný dom, ktorý už neexistuje. Žalobkyňa o sebe tvrdí, že je podielovou spoluvlastníčkou nového rodinného domu tak, ako je špecifikovaný v petite žaloby. Vlastnícke právo k nemu nadobudla originálnym spôsobom a to vytvorením novej veci, keď od augusta 2003 so svojim dlhoročným priateľom G. W. ho stavali v L. Z. na mieste starého rodinného domu súp. číslo XX, ktorý G. W. zbúral do základov tak, že pôvodná stavba zanikla. K výstavbe nového rodinného domu pristúpili obaja spoločne po predchádzajúcej dohode o tom, že budú podielovými spoluvlastníkmi tohto nového rodinného domu s garážou a prístreškom slúžiacim ako dreváreň, spolu s vybudovaným septikom, ktorý je súčasťou domu. Žalobkyňa sa osobne podieľala v rámci svojich schopností a možností na výstavbe nehnuteľnosti, od počiatku s G.P. W. výstavbu spolu

plánovali, rozhodovali o dispozičnom riešení domu, o jeho funkčnosti, žalobkyňa sa aktívne a manuálne zúčastňovala výstavby. Nový rodinný dom potom s G.P. W. užívala z titulu vlastníctva, starala sa oň, zveľaďovala ho. Po celú dobu spoločne platili daň z nehnuteľnosti, poplatky za elektrinu, vodu, v čom žalobkyňa po smrti G. W. pokračuje aj naďalej. Po náhlej smrti G. W. žalovaná I/ ako jeho dcéra v rozpore s ustanovením § 139 ods.2 Občianskeho zákonníka svojvoľne rozhoduje o hospodárení so spoločnou vecou tým, že žalobkyňu absolútne vylúčila z užívania nehnuteľnosti napriek dohode žalobkyne s G. W., že nový rodinný dom budú užívať spoločne, čo aj dlhodobo viac ako 10 rokov vykonávali. Žalobkyňa má v novom rodinnom dome hnutelné veci a to svoje staršie bytové zariadenie, osobné veci, peniaze, potraviny, ku ktorým od 08. 08. 2018 nemá prístup. Nový rodinný dom podľa jej vedomia je uzavretý, neobývaný. Keďže nový rodinný dom nie je evidovaný v katastri nehnuteľností, pretože bol postavený a užívaný bez kolaudačného rozhodnutia, na LV je evidovaný ešte starý rodinný dom na žalovanú I/, ktorá popiera vlastnícke právo žalobkyne, právne postavenie žalobkyne je neisté a bez požadovaného určenia je jej vlastnícke právo ohrozené. Pasívna legitímácia svedčí žalovaným z dôvodu, že G. W. v čase výstavby nového rodinného domu bol ženatý s D.. D. W., ktorá zomrela dňa XX. XX. XXXX. Jej zákonnými dedičmi sú manžel G. W., ich dcéra - žalovaná I/. G.P. W. zomrel XX. XX. XXXX a jeho zákonní dedičia sú žalovaná I/ a žalovaný II/ ako syn narodený mimo manželstva.

2. Žaloba spolu s uznesením súdu, v ktorom boli žalovaní I/ a II/ vyzvaní na vyjadrenie k žalobe, bola doručená žalovanej I/ do vlastných rúk dňa 08. 11. 2018, žalovanému II/ dňa 08. 11. 2018. Žalovaný II/ v písomnom vyjadrení uviedol, že celá záležitosť sa ho netýka, nakoľko nový rodinný dom má byť postavený na parcele CKN č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 72 m², ktorého od roku 2008 na základe kúpnej zmluvy je výlučným vlastníkom žalovaná I/. Uvedená nehnuteľnosť nebola ani súčasťou dedičského konania po G. W., zomrelý XX. XX. XXXX. Z uvedených dôvodov žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

3. Žalovaná I/ prostredníctvom právneho zástupcu namietla podanú žalobu. Poprela, že by vzniklo podielové vlastníctvo k tzv. novému rodinnému domu a to žalobkyňi v podiele 1, pretože absentuje akákoľvek dohoda o vzniku podielového spoluvlastníctva, ktorá je nenahraditeľným predpokladom pre jeho vznik. Tvrdené podielové spoluvlastníctvo nemohlo vzniknúť, pretože rekonštrukciu tzv. starého rodinného domu v roku 2004 nedošlo k zániku veci a vzniku novej veci, ale iba k zmene veci. Aj v prípade akceptovania tvrdení žalobkyne v podanej žalobe, sa žalobkyňa zjavne domáha určenia práva, ktoré mohlo vzniknúť jedine z jej protiprávneho konania, t. j. zničenia pôvodnej veci tzv. starého rodinného domu, ktorý je vo vlastníctve žalovanej I/ a takémuto konaniu nemožno priznať právnu ochranu. Žalovaná namietla tvrdenie žalobkyne, že došlo k vzniku novej veci tzv. nového rodinného domu. Žalovaná má zato, že rekonštrukciou tzv. starého rodinného domu došlo iba k zmene veci. Žalobkyňa v žalobe neuviedla žiadne bližšie skutkové okolnosti rekonštrukcie rodinného domu, najmä jej rozsah, preto žalovaná namietla, že by došlo k úplnému zbúraniu tzv. starého rodinného domu, pretože z tohto zostali zachované viaceré podstatné časti. Ako v katastri nehnuteľnosti, tak aj v evidencii samotnej obce je evidovaný rodinný dom ako pôvodný. O tom svedčí každoročné vyrubovanie dane z nehnuteľnosti obcou ako správcom dane, ako aj vystavenie faktúr za odber vody. Náklady súvisiace s rodinným domom uhrádzala žalovaná I/ a nie žalobkyňa. Poplatky za elektrinu boli hradené trvalým príkazom z účtu G. W. Tvrdenia žalobkyne, že táto platila daň z nehnuteľnosti, poplatky za elektrinu, vodu je nepravdivé, žalobkyňa uvedené nijako nepreukázala. Ďalšou námietkou žalovanej bola absencia právneho úkonu a to dohody o vzniku podielového spoluvlastníctva uskutočnená ešte pred vznikom údajnej novej veci medzi potencionálnymi spoluvlastníkmi. Z podanej žaloby je zrejmé, že žalobkyňa existenciu akejto dohody nepreukazuje a neuvádza ani žiadne skutkové tvrdenia o jej obsahu. Jej tvrdenia sú všeobecné, ničím nepodložené, iba v jednej vete spomína bližšie nešpecifikovanú dohodu o podielovom spoluvlastníctve, po ktorej malo dôjsť k výstavbe tzv. nového rodinného domu s G.P. W.. Žalobkyňa zrejme účelovo uvádza len všeobecné tvrdenia, aby neskôr ich mohla prispôbiť zistenému skutkovému stavu. Žalobkyňa k uvedenému tvrdeniu nenavrholala ani žiaden dôkaz, dokonca ani vlastný výsluch ako strany konania. Pokiaľ sa v ďalšom žalobkyňa bude snažiť bližšie špecifikovať akúkoľvek dohodu, máme zato, že na jej skutkové tvrdenia a prípadne navrhované dôkazy by súd s poukazom na § 153 C. s. p. nemal prihliadať. Žalovaná tak namietla existenciu dohody pred vznikom tzv. nového rodinného domu a poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/93/99, kde je prijatý záver, že bez dohody účastníkov o tom, že založia podielové spoluvlastníctvo k stavbe uzavretej pred začatím stavby, nemôže vzniknúť podielové spoluvlastníctvo k stavbe. Obdobne poukázala aj na rozsudok Najvyššieho súdu ČSSR sp. zn. 2Cz/13/82, Er/16/1983, kde za rozhodujúcu skutočnosť je taktiež označená dohoda o založení spoluvlastníckych vzťahov, uzavretá medzi osobami. Z citovanej judikatúry

potom vyplýva jednoznačný záver, že aj v prípade, ak stavba vznikne spoločnou činnosťou viacerých osôb, dokonca aj v prípade, že tieto boli podľa stavebného povolenia stavebníkmi, uvedené nemá za následok vznik podielového spoluvlastníctva, toto môže vzniknúť iba výlučne v dôsledku dohody. Takáto dohoda musí mať všetky náležitosti platného právneho úkonu, k jej uzavretiu môže dôjsť iba v dôsledku prejavu vôle všetkých zúčastnených zmluvných strán smerujúcich k vzniku podielového spoluvlastníctva. Za spornú považujú aj tvrdenie žalobkyne, že podielovou spoluvlastníčkou práve v pomere 1 a nie v inom. Žalovaná I/ namietla skutkové tvrdenia žalobkyne, že sa aktívne zúčastňovala všetkých stavebných prác. Žalobkyňa o svojom tvrdení nenavrhol žiaden relevantný dôkaz, okrem Čestného vyhlásenia pani T. J. Ō.Z. Ō.Š., ktorá obsahuje len nešpecifické tvrdenie, že žalobkyňa „mala pomáhať“. Žalobkyňa v tejto súvislosti ani netvrdí, že by sa na stavbe nového rodinného domu podieľala akýmkoľvek spôsobom finančne. Ak žalobkyňa len pomáhala pri stavbe tzv. nového rodinného domu, uvedené nemá za následok vznik podielového spoluvlastníctva, inak by podielovými spoluvlastníkmi mohli byť aj iní zúčastnení tak, ako uvádzala - rodina, priatelia, susedia. Skutočnosť, že susedia v rámci obce Z. mohli vnímať žalobkyňu a G. W. tak, že tzv. nový rodinný dom „stavajú spolu“ je logické, keďže žalobkyňu a G. W. mohli vnímať ako pár, avšak nemohli vedieť, či medzi nimi došlo k dohode o vzniku podielového spoluvlastníctva. K takejto dohode dôjsť nemohlo z dôvodu absencie vôle G. W. smerujúcej k vzniku podielového spoluvlastníctva, o čom svedčia ďalšie skutočnosti. Žalobkyňa sa svojho tvrdeného spoluvlastníckeho podielu nedomáhala približne 11 rokov od údajného vzniku nového rodinného domu a počas života G. W.. Pristúpila k tomu až po jeho smrti. Žalobkyňa si zjavne bola, aj je vedomá toho, že nový rodinný dom žiadnu spoločnú vec v podielovom spoluvlastníctve s G. W. nepredstavuje, čoho dôkazom je aj skutočnosť, že samotný G. W. k takémuto kroku počas 11-tich rokov nepristúpil. Žalobkyňa tak účelovo podala Žalobu o určenie vlastníckeho práva až po smrti G. W., ktorý ako jeden z dvoch údajných účastníkov dohody už nemôže potvrdiť neexistenciu akejkoľvek dohody o podielovom spoluvlastníctve. Čo sa týka okolností vzťahu medzi žalobkyňou a G. W., žalobkyňa sa snaží navodiť dojem, že bola dlhoročnou družkou G. W.. Uvedené však je v rozpore so skutočnosťou, pretože G. W. bol v manželstve s D.. D. W., s ktorou žili v spoločnej domácnosti, stál po jej boku a to až do jej smrti v roku 2012. Nehnuteľnosť v Z. nikdy nepredstavovala trvalé obydlie, v ktorom by žalobkyňa a G. W. spolu žili. Táto nehnuteľnosť bola využívaná len na utajenie mimomanželského stretávania sa so žalobkyňou, ktorá v tejto logicky takticky nikdy trvalo nebývala. Existenciu dohody o podielovom spoluvlastníctve vylučuje aj tá skutočnosť, že G. W. by takouto dohodou pripravil svoju vlastnú dcéru - žalovanú I/ o nehnuteľnosť, ktorú nadobudla do svojho vlastníctva. Je nesporné, že žalovaná I/ v roku 2003 nadobudla vlastníctvo k domu so súp. číslom XX a súp. číslom XXX, evidované na LV č. XXX pre k. ú. L. Z. a to na základe Kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalovanou I/ a pôvodnými vlastníkmi. Kúpnu cenu uhradil G. P. W., pričom prostriedky pochádzali z rodinného rozpočtu, do ktorého prispievala aj jeho manželka a matka žalovanej I/. Uvedené zjavne preukazuje úmysel G. W. kúpiť predmetnú nehnuteľnosť pre dcéru, čo bolo v súlade s dohodou, s jeho manželkou D.. W., čo vylučuje tvrdenia žalobkyne, podľa ktorých malo dôjsť ani nie rok po kúpe rodinného domu pre dcéru k jeho zbúraniu a následne dohode o vzniku podielového spoluvlastníctva a postaveniu nového rodinného domu. Žalovaná I/ v roku 2008 nadobudla vlastníctvo aj k pozemku parc. č. XXX/X, t. j. jeden z pozemkov, na ktorom je nehnuteľnosť postavená, evidovaný na LV č. XXX pre k. ú. L. Z. na základe Kúpnej zmluvy. V roku 2008 nadobudla vlastníctvo aj k pozemku parc. číslo XXX ako príhľadá záhrada k nehnuteľnosti, evidovaná na LV č. XXX pre k. ú. L. Z. na základe Kúpnej zmluvy. Z uvedeného vyplýva, že tak ako rodinný dom, aj pozemky boli kupované presne tým istým spôsobom, t. j. pre dcéru G. W., z finančných prostriedkov manželov G. W. a D.. D. W.. Táto skutočnosť zjavne vyvracia existenciu akéhokoľvek podielového spoluvlastníctva k novému rodinnému domu. Ak by G. W. vedel o dohode podielového spoluvlastníctva so žalobkyňou, určite by do podielového spoluvlastníctva kupoval aj pozemky pod rodinným domom a k nemu príhľadým, pretože inak by vniesol neistotu do vlastníckych vzťahov k rodinnému domu a pozemkom. Naopak, G. W. kúpil predmetné pozemky pre dcéru z dôvodu, že rodinný dom považoval v súlade s právnym stavom za jej vlastníctvo. Žalobkyňa vedela o kúpe týchto pozemkov a potom je otáznou, prečo jej neprekážalo, že rodinný dom, o ktorom tvrdí, že je v podielovom spoluvlastníctve, bude stáť na pozemku tretej osoby, resp. príhľadá záhrada k rodinnému domu bude vo vlastníctve tretej osoby. Aj pri akceptácii všetkých skutkových tvrdení žalobkyne, táto sa de facto priznala k úmyselnému zničeniu rodinného domu vo vlastníctve žalovanej I/, od čoho následne odvíja svoj nárok na určenie vlastníckeho práva k tzv. novému rodinnému domu. Žalobkyňa sa tak svojím konaním dopustila závažného zásahu do vlastníckeho práva žalovanej I/ a z toho dôvodu sa akékoľvek domáhanie práva žalobkyňou javí v rozpore so základnými zásadami občianskeho práva (právo nikdy nemôže vzniknúť z bezprávia). Z uvedených dôvodov žalobu žalobkyne možno považovať za účelovú a neopodstatnenú. Žalovaná I/ žiadala žalobu v celom rozsahu zamietnuť a zaviazat žalobkyňu na náhradu trov konania.

4. Vyjadrenia žalovaných I/ a II/ boli žalobkyni doručené spolu s uznesením súdu zo dňa 03. 12. 2018, v ktorom bol vyzvaný na podanie vyjadrenia. Žalobkyňa zotrvala na svojom tvrdení, že došlo k zbúraníu starého rodinného domu a na tom istom mieste k postaveniu nového rodinného domu, keďže v tom čase G. W. žalobkyňa vnímala ako vlastníka, ktorý mal právo o týchto veciach rozhodovať. O tom, že nehnuteľnosť je písaná na žalovanú I/ sa žalobkyňa dozvedela až 1-2 roky po výstavbe nového rodinného domu. O tom, že došlo k dohode medzi žalobkyňou a G. W. o založení podielového spoluvlastníctva k novému rodinnému domu, navrhla vlastný výsluch. Ďalej uviedla, že starý rodinný dom a garáž boli postavené ešte pred 01. 10. 1976. Uvedené stavby boli zbúrané tak, že boli odstránené všetky obvodové kamenné múry a zostal len prázdny pozemok. Pôvodný dom nemal základovú dosku, v zemi zostali len obvodové kamene, na ktoré spoločne s G. W. vybudovali zvýšenú základovú betónovú dosku a izolačný materiál. Následne boli postavené nové obvodové múry z Ypor tvárnic a vnútorné steny, do ktorých sa vysekali drážky na rozvod elektriny. Po osadení strechy, okien a dverí bolo možné dom obývať. V roku 2007 do domu umiestnili kuchynskú linku, ktorú zabezpečila a uhradila žalobkyňa, pretože v tom čase si dala robiť novú kuchynskú linku aj vo svojom byte v Y. Y. cez svoju známu a teda ich získala za výhodnú cenu pri poskytnutí množstevnej zľavy. Dovtedy tam bola kuchynská linka poskladaná zo starého nábytku. Zbúranie starého rodinného domu a vznik nového rodinného domu možno preukázať aj fotografiami ako aj vyhláseniami pani T. J.Ó.Z.Ó.Š. a starostky Obecného úradu Z.M.. Žalovaná neuviedla, ktoré podstatné časti starého rodinného domu mali byť zachované, čo ani nemôže uviesť, pretože starý rodinný dom zanikol. O nevedomosti žalovanej I/ svedčí aj jej snaha o predaj nového rodinného domu na jeseň 2018, keď v inzercii uvádza, že sa jedná o tehlový dom, zrekonštruovaný v roku 2006 napriek tomu, že zbúraný rodinný dom bol kamenný a súčasný nový rodinný dom je postavený z Ypor tvárnic. Z tehál sú postavené len obvodové múry v garáži, ktoré boli dokončené Ypor tvárnicami, pretože tehly došli. V prípade pochybností žalobkyňa navrhla nariadiť znalecké dokazovanie za účelom posúdenia otázky, do akej miery došlo k zániku pôvodného rodinného domu, či z uvedených stavieb zostali základné zvislé nosné konštrukcie prvého nadzemného podlažia, a či v súčasnosti existujúci rodinný dom má stavebné prvky, ktoré mohli byť a boli postavené pred 01. 10. 1976, ak áno, tak aké. Žalobkyňa ďalej uviedla, že pri výstavbe nového rodinného domu sa podieľala nielen manuálne, ale aj finančne. Keďže od počiatku výstavbu plánovali spoločne s G. W., spoločne riešili aj finančné pokrytie výstavby v rámci svojich schopností a možností. Dom sa dokončieval postupne asi 4 roky, je pravdou, že žalobkyňa sa finančne podieľala v nižšej miere ako G. W., čo však nemá vplyv na veľkosť ich spoluvlastníckych podielov. Žalobkyňa pripojila výpis nákladov, ktoré v čase výstavby nového rodinného domu spísala a tento sa zachoval, a na listine sa nachádza aj pismo G. W.. Tento dôkaz nepriamo potvrdzuje, že žalobkyňa a G. W. spoločne riešili záležitosti s novým rodinným domom aj po finančnej stránke. Ďalej žalobkyňa doložila potvrdenia o nákupe niektorého stavebného materiálu, ktorý sama kupovala. Z dvoch dokladov priamo vyplýva, že tovar osobne prevzala. Niektoré doklady sa nemuseli uchovať, prípadne si ich G. W. mohol dať do nákladov svojej spoločnosti. Žalobkyňa však ďalej financovala, pripravovala alebo zabezpečovala stravu pre chlapov. Žalobkyňa poprela tvrdenia žalovanej I/, že by neuhrádzala náklady spojené s domom. Žalobkyňa vždy spolu s G. W., resp. z ich poverenia T. J.Ó.Z.Ó.Š. uhradili poplatky v hotovosti priamo na obecnom úrade. Na príjmových pokladničných dokladoch do roku 2015 je uvádzaný G. W., až od roku 2016 Obecný úrad Z. príjmové pokladničné doklady vyhotovoval na meno žalovanej I/, ktorá bola podľa LV evidovaná ako vlastníka. Žalovaná nikdy a to ani v obdobiach roku 2017, kde predložila potvrdenia, platby na obecnom úrade nerealizovala, o čom svedčia písomné vyhlásenia pani D. W. a D. Y.N.. Žalovaná I/ predložené doklady získala z rodinného domu, kde boli pôvodne uschované, a do ktorého dňa 08. 08. 2018 vstúpila bez vedomia žalobkyne protizákonne a násilne. Žalobkyňa zotrúva na svojich tvrdeniach, že sa fyzicky a aj finančne podieľala na výstavbe nového rodinného domu s úmyslom stať sa jeho vlastníkom a to na základe dohody s G. W.. G. W. jej vlastnícke právo pred rodinou ani pred inými nespochyboval, naopak, sám ho priznával, čo vyplýva z čestných vyhlásení, ktoré žalobkyňa pripojila. Žalobkyňa ďalej namietla, že nadobudnutie vlastníctva k starému rodinnému domu a garáži považuje za sporné, pretože žalovaná I/ nemala vedomosť o tom, že v roku 2003 kupuje nehnuteľnosť. Z vyjadrenia žalovanej I/ vyplýva, že kúpa nehnuteľnosti pre ňu mala byť v súlade s dohodou s jeho manželkou. Uvedené sa však nezakladá na pravde, pretože manželka G. W. v čase výstavby nového rodinného domu o tomto vedomosť nemala. O nehnuteľnosti sa dozvedela v roku 2006, kedy bez ohlásenia prišla za žalobkyňou do nehnuteľnosti a za prítomnosti ďalších osôb sa spoločne rozprávali. Žalovaná I/ sa o nehnuteľnosti vy Z. dozvedela až na základe skutočností, že zo strany elektrárni mala byť upozornená na nedoplatok, čo uvádzala po pohrebe G. W. dcére žalobkyne, ktorá jej bola dňa 31. 05. 2018 nehnuteľnosť osobne ukázať. Z toho vyplýva, že v čase uzavretia kúpnej zmluvy absentovala vôľa a prejav vôle žalovanej

nadobudnúť nehnuteľnosť do jej výlučného vlastníctva. Čo sa týka nadobudnutia vlastníctva v prospech žalovanej I/ k príslušným pozemkom, parcela CKN č. XXX a k pozemku parcela CKN č. XXX/XXXX, na ktorom je postavená garáž a dreváreň, ako aj k podielu na pozemku v roku 2013, o týchto prevodoch žalobkyňa nemala vedomosť, zo strany G. W. nebola o tom informovaná, preto sa k tomu bližšie vyjadriť nevie. Má však zato, že aj v tomto prípade zrejme absentoval prejav vôle žalovanej I/ nadobudnúť tieto nehnuteľnosti do vlastníctva, keďže tieto nadobudla rovnakým spôsobom ako starý rodinný dom.

5. K vyjadreniu žalovaného II/ samostatným písomným podaním žalobkyňa uviedla, že jeho námietku o nedostatku pasívnej legitímácie považuje za nedôvodnú, pretože samotná skutočnosť, že predmetom dedičského konania po nebohom G. W. nebol nový rodinný dom, nie je právne významná, pretože v prípade vyhovenia žaloby v tomto spore, bude prejednaná v dodatočnom konaní o dedičstve. Hoci sa žalovaný II/ subjektívne necíti byť vlastníkom k predmetu sporu, nevylučuje to jeho vlastnícky pomer s poukazom na § 460 OZ. To znamená, že výsledok konania má vplyv aj na právne postavenie žalovaného II/, keďže prípadné určenie vlastníckeho práva v prospech G. W. ako otca žalovaného II/ bude mať dopad na vymedzenie práv a povinností oboch žalovaných ako zákonných dedičov po G. W.. Vzhľadom na to má žalobkyňa zato, že žalovaný II/ je pasívne vecne legitimovaný v spore.

6. Vyjadrenia žalobkyne boli doručované žalovaným I/ a II/ spolu s uznesením súdu zo dňa 29. 01. 2019, v ktorom boli vyzvaní na vyjadrenie. Žalovaný II/ zotrval na svojich doterajších vyjadreniach. Žalovaná I/ zotrvala na popretí existencie dohody o vzniku podielového spoluvlastníctva, pričom žalobkyňa vo svojom vyjadrení neuviedla žiadne skutkové tvrdenia, ktoré by nasvedčovali jej existencii. Žalobkyňa navrhla iba dôkaz a to vylúčiť seba ako strany v konaní. Uvedený postup je potom v rozpore s § 151 ods.2 C. s. p., v zmysle koncepcie C. s. p. má každá strana povinnosť tvrdiť a povinnosť dokazovať svoje tvrdenia. Vykonanie dôkazu vylúčením žalobkyne by bolo účelné len v prípade, že by žalobkyňa uviedla tvrdenia o vzniku dohody o podielovom spoluvlastníctve. Okrem toho uvedený návrh žalobkyňa uviedla až vo svojom vyjadrení a nie v žalobe samotnej, na čo bola vyjadrením žalovanej upozornená, a tak konala v rozpore s § 153 ods.1 C. s. p., kedy sú strany povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a obrany včas. Ďalšie tvrdenia žalobkyne o financovaní nehnuteľnosti sú novým skutkovým tvrdením, pretože v žalobe tieto skutočnosti neuviedla, uviedla ich až na reakciu na vyjadrenie žalovanej a to bez akýchkoľvek konkrétnych skutočností a relevantných dôkazov. V danom prípade rovnako žalobkyňa konala v rozpore s § 153 ods.1 C. s. p. Žalovaná považuje jej vyjadrenia za nepravdivé v celom rozsahu, pretože jedinou osobou, ktorá financovala rekonštrukciu nehnuteľnosti bol G. W., ktorý bol veľmi dobre finančne zabezpečený zo svojej podnikateľskej činnosti. Naproti tomu žalobkyňa bola slobodná matka s dvomi deťmi bez dlhodobého zamestnania a bez väčších finančných prostriedkov, avšak ani údajné financovanie nehnuteľnosti žalobkyňou by nemalo za následok vznik podielového spoluvlastníctva, toto môže vzniknúť iba na základe dohody. Obdobne to platí aj o manuálnej práci na stavbe, tak ako to žalovaná I/ uviedla vo svojom predchádzajúcom vyjadrení. Obdobný následok nemá ani údajné spoločné riešenie finančného pokrytia stavby. Čo sa týka predloženého dôkazu, spísaného výpisu nákladov žalobkyňou, z takéhoto dôkazu nie je zrejme kedy a kým bol vyhotovený a je pravdepodobné, že tento výpis spísal samotný G. W. a žalobkyňa ho zobrala z jeho dokumentov, ktoré sa nachádzali v nehnuteľnosti, čo sa stalo aj v prípade iných dokumentov. Tento dôkaz však ani nepriamo nepreukazuje akékoľvek financovanie nehnuteľnosti žalovanou. Čo sa týka ďalších potvrdení o nákupe stavebného materiálu, zo žiadneho nevyplýva, že by ho kupovala žalobkyňa. Na viacerých dodaciach, resp. príjmových pokladničných dokladoch je ako odberateľ/platca, uvedený priamo G. W.. Zo žiadneho dokladu nevyplýva skutočnosť o preberaní tovaru žalobkyňou. G. W. si podľa vedomostí žalovanej odkladal doklady týkajúce sa rekonštrukcie nehnuteľnosti v šanóne, ktorý mal odložený v dome. Žalovaná po návšteve nehnuteľnosti, po smrti svojho otca našla v tomto dome šanón prázdny, iba s jediným dokladom vystaveným obcou na jej meno. Žalovaná vyslovila pravdepodobnosť hraničiacu s istotou, že doklady predkladané žalobkyňou pochádzajú zo šanónu patriaceho pánovi W., preto považuje za sporné použiteľnosť týchto dôkazov z dôvodu pochybnosti o zákonnosti ich získania. Žalovaná taktiež rozporuje tvrdenia, že by G. W. jej vlastníctvo k novému rodinnému domu nespochybňoval alebo jej ho dokonca priznával. Uvedené je v rozpore s tým, že G. W. za 11 rokov neuskutočnil žiaden krok, na základe ktorého by sa žalobkyňa stala podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľnosti, naopak, práve žalovaná I/ následne nadobudla vlastnícke právo k pozemku parc. č. XXX/X jeden z pozemkov, na ktorom je nehnuteľnosť postavená, ako aj parc. č. XXX - príslušná záhrada k nehnuteľnosti. Žalobkyňa uviedla, že o týchto prevodoch nemala vedomosť a ak by boli pravdivé jej tvrdenia o podielovom spoluvlastníctve s G. W., je len ťažké uveriť, že tento by ju o plánovanej kúpe pozemkov pre dcéru neinformoval. Ak by teda G. W. mal vedomosť o podielovom spoluvlastníctve so žalobkyňou k stavbám,

jeho dcéra by k daným nehnuteľnostiam nemala žiadne vlastnícke právo a kúpou pozemkov pre žalovanú I/ by sa vznikla neistota do vlastníckych vzťahov. Predložené čestné prehlásenia zo strany žalobkyne nič nepreukazujú, okrem toho opísanie rozhodujúcich skutočností je povinnosťou tvrdenia sporovnej strany, nie je možné nahradiť ich odkazom na označené dôkazy. Žalovaná namietla pravosť predložených čestných listín, pretože podpisy na nich nie sú osvedčené, a nie je zrejmé, kedy a kým boli čestné prehlásenia vyhotovené. Čo sa týka tvrdenia žalobkyne o vzniku novej veci, žalovaná naďalej uvedené popiera a návrh žalobkyne na znalecké dokazovanie namietla, keďže žalobkyňa má možnosť v zmysle C. s. p. dať si vyhotoviť vlastný súkromný znalecký posudok. Naďalej žalovaná zotrvala na tom, že tvrdenia žalobkyne o platení poplatkov voči obci Z. spolu s G. W. nijako nepreukázala. Spochybňovanie vlastníckeho práva žalovanej I/ k nehnuteľnostiam, ktoré nadobudla v roku 2003 ako aj k následným úkonom, ktorými získala nehnuteľnosti súvisiace s predmetom sporu považuje žalovaná I/ za účelové a jej tvrdenia za nepravdivé. Rovnako je nepravdivé tvrdenie, že by o uvedenej nehnuteľnosti sa manželka G.P. W. dozvedela až v roku 2006. Evidencia v katastri nehnuteľnosti potvrdzuje vlastnícke právo žalovanej I/ a ak ho táto popiera, je dôkazné bremeno na nej. Uvedená okolnosť však nemá zásadný vplyv na posúdenie žaloby žalobkyne, ktorá tvrdí dohodu o vzniku podielového vlastníctva. Rovnako sa žalobkyňa len stroho vyjadruje k námietkam žalovanej I/ o jej protiprávnom konaní a pokiaľ iba stroho uvádza, že v čase búrania nehnuteľnosti si myslela, že je vlastníkom G. W., toto tvrdenie žalovaná I/ namietla. Okrem toho to nijako neospravedlňuje konanie žalobkyne, pretože údaje o vlastníkoch nehnuteľností sú verejne dostupné. Ak žalobkyňa skutočne nevedela, kto je vlastníkom nehnuteľnosti, uvedené skutočnosti nasvedčujú, že vzťah medzi ňou a G. W. nebol taký blízky, ako sa to snaží účelovo prezentovať. Na účelovosť konania žalobkyne nasvedčuje aj tá skutočnosť, že v čase smrti G. W. táto nebola v domnienke, že je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľnosti. Po pohrebe G. W. dcéra žalobkyne oslovila žalovanú I/ s tým, že majú k nehnuteľnosti citový vzťah a chceli by ju získať do svojho vlastníctva. Žalovaná I/ túto požiadavku akceptovala s tým, že ak sa dohodnú na cene, mohla by im ju prednostne predať. Na stretnutí 31. 05. 2018 v Z. sa dohodli, že nehnuteľnosť dajú ohodnotiť za účelom zistenia ceny. Žalobkyňa nijako neprezentovala svoje údajné podielové spoluvlastníctvo. K tomuto prišlo až potom ako bola žalobkyňi ponúknutá cena na základe ohodnotenia nehnuteľnosti realitným maklérom, ktorá sa jej zdala zjavne vysoká. Z uvedeného vyplýva, že žalobkyňa sa iba účelovo snaží navodiť dojem o svojom údajnom podielovom spoluvlastníctve s G. W., ktorý mal trvať roky. Žalovaná I/ žalobu v celom rozsahu považuje za neopodstatnenú, podanú zjavne iba účelovo s úmyslom domôcť sa vlastníckeho podielu na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovanej v rade I/, na ktorú žalobkyňa nevynaložila žiadne finančné prostriedky. Toto písomné vyjadrenie bolo následne žalobkyňi doručené prostredníctvom právneho zástupcu.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie na pojednávaní výsluchom sporových strán, navrhovaných svedkov, listinnými dokladmi a zistil nasledujúci stav veci.

8. Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že s pánom W. sa poznala od roku 1981, kedy nadviazali známosť, on bol v tom čase ženatý. Odvtedy spolu tvorili pár. G. W. sa zoznámil s jej rodinou, absolvoval ich rodinné udalosti, akoby žil dva životy. Žalobkyňa v tom čase mala dve maloleté deti a nikomu tento stav nevadil. V priebehu času mal G. W. aj ďalšie dieťa a bola toho názoru, že obe sa s týmto zmierili. Kým mala deti malé, chodili spolu s G. W. na chatu k známym, a keď deti vyrástli, rozprávali sa, že by si mohli spolu nejakú chatu zabezpečiť. Od roku 2001 teda začali hľadať. Našli domy v Z. a rozhodli sa, že si ich zabezpečia. Jednalo sa o dva domy kamenné, ktoré však boli v zlom stave, neobývateľné, asi 10-15 rokov ich nikto neužíval. V okolí bolo smetisko. Dohodli sa, že by si to mohli prerobiť. V tom čase ona nemala problémy s peniazmi, mala k dispozícii niečo cez 50 tisíc Sk, ktoré dala do spoločného. Jednali s majiteľmi domov, pri niektorých jednaniach bola aj ona prítomná a v roku 2003 bolo dohodnuté, že domy odkúpia. Bola dohodnutá cena 60 tisíc Sk. Došlo k podpisu zmluvy, ona však túto nevidela, videla potvrdenie o prevzatí peňazí od pána W. vo výške 30 tisíc Sk, ktoré sama dokladala. Zvyšok kúpnej ceny bol uhradený s tým, že tieto peniaze dávali spolu. Ona sama peniaze dala G. W., pretože v tom čase mu dôverovala, preto nemá o tom žiaden doklad, ani neboli prítomní svedkovia. S odstupom času nevie zdokladovať, že by mala k dispozícii spomínaných 50 tisíc Sk. V tom čase mala odstupné zo ZVT, kde v roku 1996 ukončila vo výške 20 tisíc Sk a finančne ju podporovali rodičia aj starí rodičia, ktorí mali k dispozícii pozemky z dedičstva a pri ich predaji jej dávali tak ako ostatným súrodencom rôzne čiastky od 10 tisíc do 30 tisíc Sk. Je pravdou, že žalobkyňa bola od roku 1996 nezamestnaná a jej jediným príjmom boli sociálne dávky, v tom čase cca 5 tisíc Sk. Bývala v 4-izbovom byte, ktorý v roku 2007 odkúpila do osobného vlastníctva, ona sama iné nehnuteľnosti nevlastnila. O samotnej kúpnej zmluve sa s G. W. nebavili, t. j., že to kúpia do podielového spoluvlastníctva, bavili sa tak, že si to kupujú

pre seba, že to budú spolu užívať. Nikdy sa G. W. nevyjadril, že nehnuteľnosť kúpil na svoju dcéru. Je pravdou, že ani ona sa o to v tom čase nezaujímal, pretože dôverovala G. W.. Až po dvoch rokoch jej oznámil, že to napísal na dcéru, ale že to dá do poriadku. Spočiatku, keď uvažovali o kúpe nehnuteľnosti, táto bola v zlom stave, preto nevedeli, čo by s ňou ďalej robili. Následne po kúpe sa dohodli, že jeden dom zbúrajú. Keďže mali informáciu od susedov, že sa jedná o záplavovú oblasť, pri prerábke dom zdvihli. To znamená, že ešte v lete zbúrali jeden rodinný dom kompletne, nič z neho nezostalo. Pod domom neboli žiadne základy. Jednalo sa o kamenný múr a kamene z neho nechali na spodku a na to dali platňu. Potom postavili obvodové múry, pričom bol ponechaný rozmer pôvodného domu, avšak vnútorné rozmiestnenie bolo iné. V dolnej časti urobili obývačku, kúpeľňu, kuchyňu a asi po štyroch rokoch sa urobilo vrchné poschodie s dvomi izbami a šatníkom. V pôvodnom dome poschodie nebolo, výškovo však rozmer domu zostal zachovaný. Robila sa aj nová strecha. Dom bol postavený ešte v roku 2003 a podľa financií sa postupne dokončieval, v roku 2007 ona dávala do domu novú kuchynskú linku, robilo sa aj okolie. Čo sa týkalo druhého domu, tento prerobili neskôr. Ten dom zbúraný nebol, urobila sa vonkajšia a vnútorná omietka. Pôvodne sa jednalo o maštal, ktorá sa vypratala, neskôr sa robili okná, priechody do izieb a urobila sa letná kuchyňa, priechody do izieb. Bolo to prestavané na tzv. letnú kuchyňu. Spolu s výstavbou nového domu sa robil nový septik vedľa domu, na mieste, kde bola pôvodná garáž. Táto bola úplne zbúraná, pretože múry boli vlhké. Následne sa na novo postavila nová garáž a za domom sa urobil tzv. prístrešok ako dreváreň tak, že sa nanovo osadili drevené stĺpy, obložilo sa to drevom a urobila sa strecha. Táto časť bola využívaná na uskladnenie dreva. Čo sa týka užívania danej nehnuteľnosti, v poslednom období tam bývali s G.P. W. asi 10 mesiacov z roku spolu, občas na týždeň šli domov. Je pravdou, že spočiatku, kým to nebolo prerobené, tam chodili málo, skôr na víkend, na sviatok. Od roku 2007 tam žalobkyňa bola častejšie, chodila tam aj sama a sama robila práce na dome, napr. natierala plot. G. W. tam chodil 2-3 krát do týždňa, niekedy prespal a dochádzal za prácou do Y. Y.. On pracoval až do svojho úmrtia, hoci bol na dôchodku. Po smrti svojej manželky G. W. zostával častejšie v uvedenom dome. Žalobkyňa vedela, že G. W. mal byť v Y. Y., kde žil s manželkou a po jej smrti tam zostal bývať sám. Čo sa týkalo financovania výstavby, kupovalo sa postupne podľa stavu financií. Žalobkyňa nakupovala najmä stravu, ale kupovala aj nejaký materiál, ku ktorým má doklady, čo doložila do spisu. Tieto platila ona. Financovali to tým spôsobom, že ona dala do spoločného spomínaných 50 tisíc Sk, G. W. dal najskôr 60 tisíc Sk, neskôr 20 tisíc Sk a potom ďalšie čiastky. S týmito peniazmi disponovala žalobkyňa, takže keď sa šlo niečo kúpiť, ona peniaze zobrala a nákup robili spolu. Niekedy chodila kupovať veci aj sama podľa pokynov G. W.. Stavali svojpomocne za pomoci susedov, za jedlo a pitie, chodili tam pomáhať aj deti žalobkyne, jej syn robil obklad z tatranského profilu v hornej izbe, pomáhal pri stavbe drevárne. Dcéra jej pomáhala pri varení. Vedela, že napr. stierku robil šofér z firmy G. W. a chodili im pomáhať aj spoloční kamaráti. Čo sa týkalo poplatkov súvisiacich s vlastníctvom a užívaním nehnuteľnosti, tieto chodili platiť na obecný úrad. Platili za smeti, žalobkyňa platila aj za psy a vodu. Chodili platiť striedavo podľa toho, kto mal v hotovosti peniaze, takže poplatky platili zhruba na rovnako. Spočiatku boli platby vystavené na meno G. W. do roku 2015, potom na U. W.. Daň z nehnuteľnosti bola rovnako na meno G. W., ktorú platili spolu striedavo a niekedy dali susede peniaze, ktorá to šla zaplatiť. Po smrti G. W. volali žalovanej I/, ktorá len žiadala, aby jej poslali cennosti po G. W.. Žalobkyňa naďalej chodila na nehnuteľnosť, užívala ju. So žalovanou I/ začala komunikovať jej dcéra, pretože ona sama to nebola schopná riešiť. Žalovaná I/ sa vyjadrila tak, že nehnuteľnosť nechce, že ju predá a ponúkla im predaj za 45 tisíc €. Žalobkyni sa však táto cena zdala vysoká, preto ju neakceptovala. Na to žalovaná I/ reagovala tak, že nehnuteľnosť predá a uverejnila ponuky v realitných kanceláriách. V auguste 2018 vymenila zámky, preto sa žalobkyňa do rodinného domu nedostala, hoci tam mala svoje osobné veci, peniaze, potraviny a z tohto dôvodu podala trestné oznámenie na políciu. Rovnako podala aj návrh na neodkladné opatrenie a dňa 22. 03. 2019 jej bol dom sprístupnený, t. časou ho užíva. Je pravdou, že po právnej stránke neriešila otázku svojho spoluvlastníctva, pretože jej G. W. tvrdil, že sú problémy s pozemkami. Vedela, že aj búranie a stavba sa robili bez stavebného povolenia, ona sama nevedela, čo všetko k tomu treba. Ponechala to na G.P. W., lebo on bol takej povahy, že keď sa mu niečo chcelo, tak to urobil, keď nie, tak nie. Ona sama ho do ničoho nenútila. K okolnostiam sumy 50 tisíc Sk žalobkyňa uviedla, že tieto nemala na účte, mala ich doma v hotovosti, pokiaľ jej bolo vyplácané odstupné, toto jej taktiež bolo vyplácané v hotovosti, rovnako peniaze, ktoré mala od rodičov, jej títo dávali v hotovosti, rodičia nemali žiaden účet. K samotnej dohode s G. W. uviedla, že dohoda znela tak, že sa starý dom zbúra, pretože bol neobývateľný, a že pre seba urobia dačo nové. Takto sa dohodli ešte v roku 2003, pri tejto ich dohode nebol nikto iný prítomný. V súčasnej dobe teda žalobkyňa dom užíva, je pravdou, že neuhrádza náklady súvisiace s bývaním, pretože všetky platby si dala žalovaná I/ prepísať na seba.

9. Žalovaná I/ vypovedala, že jej vzťah s otcom bol vždy dobrý ako medzi otcom a dcérou. Žili ako rodina v spoločnej domácnosti s matkou. Matka bola lekárka, otec podnikal a starali sa o ňu ako o jedinú spoločnú dcéru. Bývali spoločne v byte v Y. Y., kde po smrti matky od roku 2012 otec žil sám, staral sa o seba, varil si a pral. Otec jej vždy finančne vypomáhal, či už priamo finančnými prostriedkami alebo kúpou nejakej nehnuteľnosti, pomáhal jej so starostlivosťou o deti, mali spoločné aktivity. V čase, keď jej žalobkyňa oznámila, že otec zomrel, túto vôbec nepoznala, nevedela o koho ide, ani tomu neverila. Až na prvom stretnutí s dcérou žalobkyne sa dozvedela o tom, ako spolu žili. V čase, keď mala 18 rokov v roku 1998 sa rodičia dohodli, že všetky nehnuteľnosti napíšu na ňu ako dcéru, jednalo sa o byt, chatu v Š. I.. V roku 1999 otec predal podiel vo firme Tabela, s. r. o., za čo mal zinkasovať cca 2 milióny Sk, v tom čase ona začala študovať na vysokej škole a otec jej pomáhal tým, že jej kúpil byt v X. z týchto finančných prostriedkov. Vtedy hovoril, že hľadá nejakú nehnuteľnosť v okolí Y. Y., chatu, kam by chodieval s kamarátmi na ryby a na poľovačku, a že tú to prepíše na ňu. Následne jej doniesol kúpnu zmluvu, ktorú ona osobne podpísala. V tom čase vedela, že otec má nemanželského syna a zrejme otec takto postupoval, aby ju zabezpečil. Takto jej to bolo rodičmi vysvetlené. Aj po smrti matky v rámci dedičského konania sa všetko prepísalo na ňu. Je pravdou, že nebola pri ohliadke tejto nehnuteľnosti, ani sa o ňu nestarala, pretože otec povedal, že tam bude chodiť on s kamarátmi, s čím ona súhlasila. Otec uviedol, že kúpnu cenu zaplatil on, mala za to, že takto sa chce o ňu postarať. Podľa jej vedomostí otec na nehnuteľnosť chodil s kamarátmi aj po smrti matky, nakoľko sa takto vyjadril. Priebežne kupoval stavebný materiál, pretože po ukončení štúdia jej kúpil 1-izbový byt v Y. Y., ktorý prerábala, prerábala aj chatu v Š.E. I., takže stále nejaký materiál mal. Hovoril, že rekonštruuje dom v Z., čo konkrétne, k tomu nič nehovoril. Otec mal taký zvyk, že všetky prerábky si fotil, obdobne tak, keď prerábala ich chatu v Š. I., mal založený album a je zrejme, že tak mohol robiť aj pri stavbe v Z.. Uvedené fotografie mohli zostať v dome v Z.. Čo sa týka dokladov k nehnuteľnosti a tú kúpnu zmluvu, táto bola u nich doma. Neskôr v Z. pre ňu ako pre dcéru kupoval aj ďalšie nehnuteľnosti, v roku 2008 letný dom a v roku 2013 záhradu. Všetky tieto kúpne zmluvy ona podpísala, nakoľko jej otec povedal, že mal možnosť dokúpiť tieto pozemky. V roku 2001 sa žalovaná I/ vydala, bola na materskej dovolenke, mala dve deti, o dom v Z. sa nezaujímal. Vedela len, že elektrina sa platila z otcovho účtu, ostatné náklady na všetky nehnuteľnosti uhrádzali otec spolu s matkou, avšak Z. platil výlučne otec. Jej rodičia žili v spoločnej domácnosti, podľa jej vedomostí aj spoločne finančne hospodárili. Každý mal svoj príjem, matka pomáhala otcovi pri budovaní firmy a dohodli sa, že ak on kupuje nehnuteľnosti, tieto kupuje na ňu ako na dcéru. O partnerstve otca so žalobkyňou sa dozvedela už v dospelom veku, v čase, keď ešte matka žila. Keď sa to matka dozvedela, mala z toho psychické problémy, zle to znášala, avšak nechcela ju tým zaťažovať, takže sa o tom veľmi nerozprávali. Po smrti otca sa asi dva krát stretla s dcérou žalobkyne, jeden krát v Y. Y., kedy sa dozvedela, že sa otec poznal so žalobkyňou dlhodobo. Oznámili jej, že majú citový vzťah k nehnuteľnosti. Druhý krát sa stretli priamo v Z.. Vtedy im ponúkla predaj nehnuteľnosti a dohodli sa, že to dajú ohodnotiť. Ihneď po smrti otca dané neriešila, ale až niekedy v júni 2018, pretože uhrádzala elektrinu, tak sa začala o nehnuteľnosť zaujímať. Jej manžel kontaktoval realitnú kanceláriu, kde im bolo zistené, že sa obdobné chalupy predávajú za 40 až 50 tisíc €, preto dala ponuku na 45 tisíc €. Netykalo sa to len domu, ale aj všetkých pozemkov a spomínanej letnej kuchyne, v prípade dojednávania bola ochotná aj znížiť cenu. Následne však dostala e-mail od dcéry žalobkyne, že je to ich vlastníctvo, teda že to bolo vlastníctvo otca a žalobkyne. Bolo zrejme, že teda nehnuteľnosť nechcú kúpiť, preto ich žiadala o vydanie kľúčov, poslala im asi tri výzvy a dala im dostatok času, aby si zobrali svoje veci a vyriešili to. Oni však nijako nereagovali. Je pravdou, že v tom čase asi 2-3 mesiace elektrinu platila dcéra žalobkyne na základe vzájomnej dohody, potom opäť platila elektrinu žalovaná I/ a dodnes ju platí. Keďže nijako na jej výzvy nereagovali, šli s manželom na nehnuteľnosť dňa 08. 08. 2018, vymenili zámky a dali nehnuteľnosť nafotiť a ponúknuť cez realitnú kanceláriu na predaj. Následne mala telefonát z polície, bola predvolaná na výsluch. Vo veci bolo vydané rozhodnutie okresného aj krajského súdu, na základe čoho stiahli ponuku na predaj nehnuteľnosti, nehnuteľnosť zazimovali. Vo februári 2019 odovzdala žalobkyňi kľúče od rodinného domu aj garáže. Vtedy žalobkyňa tvrdila, že jej zmizli nejaké veci, aby jej to podpísala, čo odmietla, odvtedy v danej nehnuteľnosti nebola, bola tam jeden krát v apríli 2019 skontrolovať nehnuteľnosť. Všetky poplatky súvisiace s nehnuteľnosťou naďalej platí sama, hoci navrhla žalobkyňi, aby platili každý polovicu, a aby aj ona mohla nehnuteľnosť užívať. Žalobkyňa s tým nesúhlasila a tvrdila, že v dome musí stále niekto bývať, preto to nechala tak a vec bude riešiť na základe rozhodnutia v tejto veci. Čo sa týkalo jej vzťahu s otcom, považovala ho za dobrý. Pred smrťou matky žili v spoločnej domácnosti, keď začala chodiť do školy, navštevovala rodičov, s otcom si spolu telefonovali. Po smrti matky si založila vlastnú rodinu, je pravdou, že boli v kontakte menej, ale boli v pravidelnom telefonickom kontakte. Kedykoľvek jej otec pomáhal s deťmi. V tom čase chodieval častejšie preč, tvrdil, že ide s kamarátmi. Do práce on chodil denne a to aj po smrti matky, ku koncu

týždňa hovoril, že ide na ryby s kamarátmi alebo na montáž. Keďže videla, že po smrti matky si naďalej žije svoj život, nestarala so do neho. Vedela, že zostal žiť v byte v Y. Y., pretože oproti nemu bývajú svokrovci, ktorí hovorili, že ho často vídali na balkóne. V byte robil úpravy, býval tam, varil si sám. Pohreb otca vybavovala ona sama, podľa jeho želania je pochovaný spolu s manželkou.

10. Svedkyňa O. B. - dcéra žalobkyne uviedla, že jej matka bola dlhoročnou partnerkou s G. W.. Ich vzťah vnímala tak, že bol plný lásky, porozumenia, bol to intenzívny vzťah a je presvedčená, že G. W. jej matku miloval. Vedela, že bol ženatý a zrejme jeho vzťah k manželke nebol až takýto. Čo sa týka jeho vzťahu k dcére, o tomto nevedela, pretože G. W. o tom nerozprával. Vychádzala však z toho, že trávil sviatky s nimi, aj oslavy svojich narodenín, čo bolo aj posledné roky po smrti jeho manželky. Vnímala, že jeho dcéra ho nekontaktovala, nevolávala mu v čase, keď boli spolu, takže zrejme spolu neboli veľmi v kontakte. V roku 2016 na Vianoce mal ísť G. W. na chatu do Š. I. spolu s dcérou a jej rodinou, avšak neskôr volal, že dcéra neprišla, že zostal tam sám. Pamätala si, že v roku 2001 mama spolu s G. W. začali hľadať chatu, kde by mohli spolu chodiť. V roku 2002 našli dom v Z., jednalo sa o dva staršie kamenné domy spolu so záhradou a rozhodli sa, že to zbúrajú. V tom čase ona sama mala 22 rokov, nevedela aký je právny stav na nehnuteľnostiach, ani sa v tom čase o to nezaujímal. Pamätala si však, že sa uvedená chata, uvedený dom riešil v roku 2003, z výstavby a robili fotografie, kedy zvykli vzadu na fotografiách písať aj dátumy vyhotovenia fotiek. G. W. chodieval k nim pravidelne domov do E., kde žili v byte s matkou a bratom. Riešili spolu dom, ako bude dom vyzeráť, kreslili si to. Ján zdôrazňoval, že už má jednu chatu v Š. I. a inú nepotrebuje a túto stavia pre mamu. Jej matka mala vlastné úspory a tak s bratom súhlasili, že ich dá do rodinného domu. Ona s bratom matke finančne vypomáhali, brat robil taxikára, takže viac matke finančne vypomáhal, ona jej sporadicky dávala 3 alebo 5 tisíc Sk. Vedela o tom, že matka na stavbe fyzicky robí, chodila tam aj variť. Ona sama videl nehnuteľnosti v čase, keď ešte stál starý dom, jednalo sa o zdevastovanú budovu, starý kamenný dom. Vedela, že pri búraní pomáhali aj susedia z dediny, na to sa následne dala základná doska a postavil sa nový rodinný dom z Ypor-u. Toho času vie, že dom je čiernou stavbou. Všetko toto však robil G. W. spolu s jej matkou, pričom tam bola maximálna dôvera, pretože G. vždy hovoril, že to porieši. Po smrti G. W. zisťovala právny stav, keďže je právničkou a posúdila, že sa jedná o rodinný dom postavený na cudzom pozemku. Dovtedy sa o tom s G.P. W. nijako nerozprávali, on sa vyjadroval tak, že to dá do poriadku. Tvrdil, že sa rozprával s právnikmi, aby sa to dalo zapísať na list vlastníctva. Po smrti G. W. zistila, že aj ďalšie pozemky, teda záhrada a pozemok pod garážou a drevárňou sú písané na jeho dcéru. Je pravdou, že aj rodinný dom bol písaný na dcéru G. W., o čom vedeli ešte za jeho života. Keď sa o tom rozprávala s G., on predpokladal, že jeho dcéra o túto nehnuteľnosť nebude mať záujem, a že má obchodný podiel z nejakej spoločnosti, že to s ňou nejako vyrieši. Svedkyňa uviedla, že predpokladala, že obchodný podiel G. W. prepíše na dcéru a dom na žalobkyňu. Je pravdou, že G. W. sa takto konkrétne nevyjadril, pretože on nikdy podrobne nehovoril o svojej situácii. V roku 2003 svedkyňa začala študovať externe na vysokej škole a popri tom pracovala. Do Z. chodila málo, vedela o dome z rozprávania matky a G. W.. Doma sa nikdy nespochybňovalo vlastnícke právo jej matky, t. j., že rodinný dom je matky a jej dlhoročného priateľa G. W.. Po jeho smrti kontaktovala dcéru G. W. a dohodli sa, že ona vybaví pohreb a svedkyňa donesie vec G. W.. Pri prvom stretnutí ohľadne domu neriešili nič, následne sa stretli 31. 05. 2018 a o dva týždne šli aj na spomínaný rodinný dom. Pri stretnutiach sa rozprávali aj o tom, že G.P. W. mal ďalšieho syna, o čom žalovaná I/ vedela, uvádzala, že doma sú bločky výživného, ktoré platila jej matka. Žalovaná uviedla, že dedičom po otcovi bude aj jej brat. Pri stretnutí v Z. svedkyňa vysvetľovala žalovanej I/, že dom staval G. W. spolu s matkou. Oni sa vyjadrili tak, „že tam boli jeho fušky,“ z čoho svedkyňa pochopila, že o danej stavbe nevedeli. Dohodli sa na vypracovaní znaleckého posudku a asi o dva týždne obdržala e-mail, že si dali nehnuteľnosť ohodnotiť známemu z realitnej kancelárie v Bratislave na 60 tisíc € a ponúkajú rodinný dom na odpredaj za 45 tisíc €. S touto sumou nesúhlasili, lebo pozemky neboli vyporiadané. Je pravdou, že s hovorilo aj o pozemkoch a ďalších stavbách, t. j. cenová ponuka bola na všetky nehnuteľnosti, napriek tomu sa im zdala vysoká a nesúhlasili s ňou. Odvtedy komunikovali už len písomne. Je pravdou, že oni sami si nedali ohodnotiť nehnuteľnosť, t. času pokiaľ matka zisťovala cenu, táto sa pohybuje od 30 do 35 tisíc € aj so všetkými pozemkami. Svedkyňa uviedla, že ona sama sa nezúčastňovala na búracích prácach k rodinnému domu, bola o tom len informovaná, chodila tam, keď bolo napríklad treba niečo uvariť, varilo sa u susedy J.Ó.Z.Ó.Š.. Po rekonštrukcii nehnuteľnosti tam chodila možno jedenkrát za 2-3 týždne, pretože v tom čase externe študovala. Vedela, že G. W. tam chodil každý víkend, pretože bolo treba robiť na stavbe. Chodili tam spolu s matkou intenzívne na týždňovky, keď G. W. potreboval, odbehol do Y. Y.. Vedela o ňom, že bol podnikateľ a podnikal aj na dôchodku, hoci potom do práce nechodil každý deň, väčšinu času bol v Z.. K finančným úsporám matky vo výške cca 50 tisíc Sk svedkyňa uviedla, že matka mala financie od rodiny, od starkej a vytvárala si rezervu. V rodine sa

dohodli, že tieto peniaze investuje do tejto nehnuteľnosti. Okrem toho si šetrila aj na odkúpenie bytu, v ktorom bývali, tento odkúpila v roku 2007 až 2008, kedy mali financie z predaja pozemkov. Je pravdou, že jej matka od roku 1999 nepracovala, spolu s bratom sa dohodli, keď začali pracovať, že jej budú finančne vypomáhať. Svedkyňa od roku 2003 pracovala ako asistentka v advokátskej kancelárii a matke poskytovala 3 až 5 tisíc Sk mesačne. Štúdium jej vtedy financoval zamestnávateľ. Z bytu sa odsťahovala v decembri 2017, jej brat tam naďalej býva spolu s matkou.

11. Svedkyňa T. J.Ó.Z.Ó.Š. uviedla, že žalobkyňu pozná asi 17 rokov, pretože táto spolu s G. W. kúpila vedľajší dom, neboli však bezprostrední susedia. Oni vystupovali spolu, nevedela o tom, že žalobkyňa má iné priezvisko. Dom, ktorý kúpili bol schátralý, nemal elektrinu, vodu, keď ho začali prerábať, pripojili si k nim elektrinu aj vodu, často u nich prespávali. Bol taký zvyk v dedine, že ak sa niečo robilo, všetci pomáhali. Pomáhala teda aj ona so svojim manželom a to fyzicky, keď sa búrala pôvodná stará budova. Jednalo sa o tzv. bývalú pastierňu. Keďže sa jednalo o záplavovú oblasť, bolo potrebné to zdvihnúť, vedela, že si to nejako zameriavali. Zostala časť starých múrov ako základ súčasnej budovy, aj teraz pri dažďoch to vlhne práve preto. To znamená, že ponechali spodnú časť pôvodného domu a múry do cca 1 metra, čo sa zasypalo kameňmi a na to sa položila platňa. Na tom boli postavené nové steny z Ypor-u, pričom pomáhali aj mnohí iní z obce. Sem - tam tam chodili aj deti žalobkyne a niekto z firmy G. W.. Ona pomáhala aj pri varení. Nedostávali za to žiadnu náhradu, naopak, keď svedkyňa stratila manžela, oni jej vypomáhali. Žalobkyňu a G. W. vnímala tak, že všetko robili spolu, rozprávali sa v tom význame, že si to stavajú spolu, rozprávali sa spolu, čo sa bude ďalej robiť, ako si to naplánujú, kde investujú peniaze. Čo sa týkalo samotnej kúpnej zmluvy, túto svedkyňa nevidela, ani sa o nej pred ňou nerozprávali. G. W. sa len vyjadroval tak, že si to robia spolu na starosť, že on tam chcel chovať sliepky, zajace. Spočiatku nemala vedomosť o tom, že je G. W. ženatý, dozvedela sa to až neskôr od svojho známeho. Neskôr tam prišla aj jeho žena, G.P. W. ju predstavil a spolu s rozprávali, čo bolo cca pred 10-timi rokmi. Dcéru G. W. videla prvýkrát až na pohrebe a druhýkrát, keď sa prišla pozrieť, čo zdedila. Čo sa týkalo vlastníctva, na úrade to najskôr brali tak, že je to písané na G. W., neskôr na U. W., neskôr Y.. Pamätala si na rozhovor s G. W. v čase, keď ešte žil aj jej manžel, ktorý zomrel v roku 2010, keď sa čudovali, že G. W. má manželku aj dcéru, pretože on o tom nikdy nerozprával. Rozprával len o svojej robote. Vedeli, že má firmu v Y. Y.. Čo sa týkalo čestných prehlásení, ktoré písomne podala v tejto veci, ako aj čestného prehlásenia jej syna D. J.Ó.Z.Ó.Š. a pani T. D. a O. B., vedela, že ich žalobkyňa oslovila s danou žiadosťou. Tiež vedela, že syn to písal sám doma v tom význame, že ich spolu s W. brali tak, že sú spolu. Rovnako čestné prehlásenie jej doniesla T. D., všetky tie papiere mala svedkyňa pozbierať a to aj od bývalej starostky a matrikárky. Keďže svedkyňa roznášala v dedine papiere o dani, vode aj elektrine, vedela, že tieto sa najskôr písali na G. W., potom na U. W., neskôr Y..

12. Svedok O. B. vypovedal, že sa spoznal s G. W. v I. Z. na základe rozhovoru, keď uvádzal, že stavia dom v L. Z.. V tej oblasti mal nehnuteľnosti aj svedok, občas sa zastavil u G. W.. Vtedy mu tento predstavil žalobkyňu, bol v domnení, že sú pár, že sú manželia. Neskôr mu však povedali, že sú spolu len ako druh a družka. Vnímali ich tak, že všetko robili spolu, aj stavali spolu. Chodil tam len sporadicky a videl, že si všetko robia sami, G. W. ako majster a žalobkyňa ako šichník. G. W. sa vyjadril, že si to robia pre seba, že tam plánujú oddychovať na dôchodku. Svedok šiel na dôchodok v roku 2008 až 2010, vtedy sa začal viac kontaktovať s G. W., chodili na rôzne podujatia. Vnímali to tak, že na nehnuteľnosti stále niečo prerábali a všetko robili spolu. K okolnostiam nadobudnutia nehnuteľnosti sa s G.Á. W. nerozprával, tento mu však pri jednej príležitosti povedal, že to prepísal na dcéru, ale časom to urobí inak. G. W. sa vyjadril, že on dcéru vysvetlil, že to chce prepísať na I.. Viac sa o tom nebavili. Je pravdou, že hoci bol s G. W. kamarát, nechápal, prečo to urobil práve takto a keď sa ho na to pýtal, odpovedal len vyhýbavo, nechcel sa k tomu vyjadrovať a spomínal, že má ešte inú chatu, ktorú dal dcéru. Rovnako svedok nevedel, že bol G. W. ženatý, dozvedel sa to až v čase pohrebu G.P. W.. Vedel len o jeho dcéru priamo od G. W.. G. W. sa o svojom súkromí veľmi nevyjadroval.

13. Svedok Z. Y. uviedol, že je toho času manželom žalovanej I/ a žalobkyňu videl prvýkrát na pohrebe G. W.. Žalovanú I/ spoznal ešte v roku 2010, začal k nej chodiť domov, v tom čase žila aj jej matka, bývali všetci spolu aj s G. W.. S týmto si porozumel, nadviazali kamarátsky vzťah, chodievali spoločne na chatu do Š. I. cca každý druhý víkend, kde aj prespávali. G. W. mu pomáhal pri začatí podnikania, svedok podniká v oblasti stavebníctva. Časom, keď sa mu podnikanie rozbehlo, naopak, pomáhal on G. W.. Vzťah G. W. a jeho manželky vnímal ako normálny, matka žalovanej I/ bola pracovne vyťažena, až do svojej smrti pracovala ako lekárka, zomrela v roku 2012. Svedok nevedel o tom, že mal G. W. aj nejaký iný vzťah, bol však dosť rozlietaný, najmä pracovne, chodieval na ryby. O rodinnom dome v Z. vedel,

že bol kúpený a písaný na jeho manželku, t. j. žalovanú I/. G. W. tam po celý čas niečo robil, svedok mu vypomáhal s nejakými výrobkami, hoci je pravdou, že tam nikdy nebol. G. W. sa vyjadroval, že ich tam raz zoberie, ale že to nie je dokončené a nikdy k tomu ani nedošlo. Čo sa týkalo kontaktu s rodičmi manželky, prvé Vianoce aj nasledujúce trávili u nich spolu, po smrti matky manželky prvé Vianoce boli spolu s jej otcom na Š. I.. Potom hovoril, že oni majú svoj život, že ich nechce rušiť a sviatky bude tráviť s kamarátmi. Stretávali sa následne u neho v Y. Y. alebo u nich doma. Vedel, že G. W. býva v byte v Y. Y., pretože blízko bývajú jeho rodičia. Ku koncu týždňa hovoril, že odchádza na montáže alebo na ryby a toho času je zrejme, že chodil do Z.. Vzťah G.P. W. k svojej dcére bol dobrý, často si volávali, stretávali sa, on jej finančne vypomáhal, pomáhal s deťmi, napr. im pomohol aj s kúpou pozemku v Y. Y. finančne. G. W. sa vyjadroval, že všetko čo robí a buduje, robí pre svoju dcéru a následne pre vnúčence. V čase, keď svedok chodil na týždňovky boli s dcérou spolu aj denne, pomáhal jej s deťmi vozil ich do školy, na krúžky. G. W. bol pracovitý človek, pracoval až do svojej smrti, hoci ku koncu pracoval menej. Bol dobre finančne zabezpečený, v minulosti kúpil a predal hotel, pred 10-timi rokmi kúpil pre dcéru byt v Y. Y., v 80-tych rokoch vystaval chatu v Š. I., následne kupoval a prestaval rodinný dom v Z.. Do konca života chodieval na montáže ako živnostník, vedel si peniaze zarobiť. Po smrti G. W. sa stretli s dcérou pani žalobkyne, ktorá im odovzdala súkromné veci G. W. a popísala ako došlo k výstavbe rodinného domu. Uviedla, že k nemu majú citový vzťah, na čo im svedok s manželkou navrhli, že im ho predajú. Bolo dohodnuté, že ho dajú oceniť. Po zistení ceny navrhli žalobkyňa odpredaj nehnuteľností. Po tomto však došlo z ich strany k zmene, e-mailom napadli vlastníctvo jeho manželky k rodinnému domu a zmenila sa celková situácia. Pokiaľ im teda dali ponuku na odkúpenie, očakávali, že sa o cene budú dojednávať, avšak z ich strany došlo len k tvrdému zaútočeniu, že rodinný dom žalovanej I/ ani nepatrí s tým, že pôvodný rodinný dom bol zbúraný a vystavaný nový, a stavebníkmi bola žalobkyňa a G. W.. O mimomanželských vzťahoch G. W. svedok vedel len to, že manželka má nevlastného brata, o vzťahu so žalobkyne a G.P. W. sa pred ním nerozprávali za života matky manželky.

14. Svedok E. U. D. uviedol, že je známy s G. W., ktorého poznal 30 rokov, spolupracovali spolu, poznal jeho dcéru, žalobkyňu poznal len okrajovo. S G. W. sa spoznal ešte v roku 1987 ako kolegovia z práce a v roku 1991 sa ešte s ďalšími dvomi spoločníkmi dohodli na novom podnikaní. G. W. začal podnikáť aj ako živnostník. Ešte predtým sa stretávali aj spolu s rodinami, G.Á. W. a jeho manželka mu pomáhali, keďže mali mladšie deti, chodili na spoločné podnikové akcie. Od roku 1992 do roku 2018 spoločne podnikali. Veľa času trávili vo firme, ale chodili aj na spoločné rodinné dovolenky, napr. v roku 1994 boli v Chorvátsku. Ďalej chodievali aj na chatu G. W. v Š. I.. Neskôr mal informáciu, že G. W. mal nemanželského syna, avšak s ním sa o tom nerozprával, lebo on o svojich intímnych záležitostiach nehovoril napriek tomu, že mali blízky priateľský vzťah. Svedok sa potom, čo sa kúpil spomínaný dom v Z. cez iného známeho dozvedel o vzťahu G. W. so žalobkyňou, s G. W. sa však o tom nerozprával. Neriešil s ním ani okolnosti kúpy a rekonštrukcie domu v Z.. G. W. sa vždy správal tak, aj jeho manželka, že všetko čo nadobudnú, nadobúdajú pre dcéru a po narodení vnúčať, zase robil všetko pre vnúčať. G. W. sa o svoju rodinu staral, bola tam aj dôležitá úloha jeho manželky. Táto bola lekárou, mala veľa známych a pomáhala im pri začatí podnikania. Nepočul medzi nimi nejaké zvady, hádky, na spoločných akciách bola zábava, takže z jeho strany sa jednálo o normálne manželstvo. Po smrti manželky sa G. W. viac uzavrel, navštevoval dcéru, vnúčať, avšak nechodil už tak často do firmy. Na svoju dcéru ale nikdy nedal dopustiť. Občas spomínal, že ide niečo kúpiť pre vnúčence alebo zafinancovať. Vedel o tom, že sa navštevovali, chodil navštevovať aj vnúčať. G. W. žil v byte v Y. Y., chodieval však aj do Š. I. alebo do Z., najviac však do spomínaného bytu. Čo sa týkalo jeho pracovných aktivít, až do smrti manželky boli dohodnutí všetci traja spoločníci, že každý deň budú v práci, hoci aj nie na dlho. Po smrti manželky G. W. povedal, že sa už tak nebude venovať obchodu, čo rešpektovali, avšak keď bolo potrebné, prišiel. Svedok vedel, že pri rekonštrukcii rodinného domu mu pomáhal jeden šikovný človek z firmy, t. času nebohý Y. U.. Okrem toho mal G. W. veľa priateľov, elektrikára, vodára, v oblasti stavebných prác. Čo sa týkalo jeho finančnej situácie, už pri začatí podnikania mal lepšiu východiskovú situáciu, keďže mal k dispozícii auto. V roku 1991 v rámci privatizácie v dražbe kúpili chatu na I. na úver, vtedy finančne vypomáhala rodina G.P. W. a pri predaji nehnuteľností mali zisk cca 150 tisíc Sk.

15. K výroku č. I rozsudku:

Žalobkyňa písomným podaním doručené súdu 22. 05. 2001 vzala žalobu v rozsahu II. výroku žalobného návrhu späť a žiadala v tejto časti konanie zastaviť s poukazom na vyslovený predbežný právny názor súdu prvej inštancie, podľa ktorého nemal preukázaný naliehavý právny záujem k požadovanému určeniu. Na prvom pojednávaní dňa 14. 05. 2019 právny zástupca žalobcu k naliehavému právnomu záujmu k jednotlivým navrhovaným výrokom rozsudku uviedol, že je tu

spornosť ohľadne vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, kedy podľa tvrdenia žalobkyne došlo k vzniku novej nehnuteľnosti stavbou a neexistuje zápis v katastri nehnuteľnosti svedčiaci jej vlastníctvu. Bez rozhodnutia súdu žalobkyňa nemôže uvedený zápis dosiahnuť. Keďže stavba nebola realizovaná na základe stavebného rozhodnutia, pre legalizáciu stavby je potrebné súdne rozhodnutie tak, aby bol určený okruh účastníkov stavebného konania a teda je daný naliehavý právny záujem aj na druhom výroku požadované žalobkyňou. Žalovaná I/ poprela nárok žalobkyne ako celok, ako aj naliehavý právny záujem žalobkyne na požadovanom určení. Súd predbežne konštatoval, že vo vzťahu k výroku č. II nepovažuje za preukázaný naliehavý právny záujem žalobkyne s tým, že v ďalšom bude viesť dokazovanie výlučne vo vzťahu k navrhovanému výroku č. I. Zo skutkových okolností uvádzanými sporovými stranami ako aj z predložených dôkazov vyplýva, že žalobkyňa tvrdí svoje vlastnícke právo k spornej nehnuteľnosti v spoluvlastníckom podiele 1 a v súčasnej dobe je právny stav taký, že na liste vlastníctva je evidovaná pôvodná nehnuteľnosť vo vlastníctve žalovanej I/, ktorá vlastnícke právo žalobkyne popiera. Žalobkyňa tak nemá inú možnosť dosiahnuť nápravu v zmysle svojich tvrdení a preto je daný naliehavý záujem na požadovanom určení vo vzťahu k navrhovanému výroku č. I rozsudku. Súd však nezistil ako by sa zmenilo právne postavenie žalobkyne v prípade, že by súd vyhovel určovacímu výroku č. II. Vo vzťahu k prípadnému stavebnému konaniu súd rozhodnutím neurčuje okruh účastníkov konania, okruh účastníkov stavebného konania je daný priamo zo zákona (viď § 59 zákona č. 50/1976 Zb.). Žalobkyňa neuviedla žiadne iné skutočnosti, pre ktoré by mala mať naliehavý právny záujem na požadovanom určení vo vzťahu k výroku č. II a rešpektujúc tento záver súdu vzala svoju žalobu v časti navrhovaného výroku č. II späť. Čiastočné späťvzatie žaloby bolo doručené žalovaným I/ a II/ spolu s výzvou na vyjadrenie, nakoľko k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo po prvom pojednávaní. Písomným podaním žalovaná I/ aj žalovaný II/ (čl. 194 a čl. 200) vyslovili súhlas s čiastočným späťvzatím žaloby. Súd preto vo výroku I. rozhodol o čiastočnom zastavení konania tak, ako žiadala žalobkyňa, súd tak rozhodol v súlade s ustanovením § 144, § 145 a § 146 C. s. p.

16. K výroku č. II rozsudku:

16.1. Predmetom konania tak zostalo určenie vlastníckeho práva žalobkyne k sporným nehnuteľnostiam v rozsahu spoluvlastníckeho podielu 1. Žalovaná I/ namietla účelovosť žaloby a žiadala, aby súd procesne neprihliadal na tvrdenia a dôkazy, ktoré žalobkyňa nedoložila spolu so žalobou, s poukazom na § 153 C. s. p., t. j. z dôvodu, že žalobkyňa neuviedla podstatné skutkové okolnosti a nepredložila dôkazy včas, preto žalovaná I/ žiadala, aby súd na neskôr uvedené skutkové okolnosti a dôkazy neprihliadal. Je pravdou, že sporové konanie sa spravuje zásadou koncentrácie konania, to znamená, že strany sporu sú oprávnené vykonávať niektoré procesné úkony v určitom štádiu konania. Ak procesný úkon strany, ktorý podlieha koncentrácii konania, nie je vykonaný včas, nespôsobuje procesnoprávne účinky, čo znamená, že súd na procesný úkon neprihliada. Uvedená právna úprava vychádza zo všeobecnej zásady článku 8 C. s. p., kedy strany sporu sú povinné vykonávať prostriedky procesného útoku a procesnej obrany v súlade s princípom hospodárnosti konania a procesné úkony tiež nesmú viesť k prieťahom v konaní (článok 5 C. s. p.). Účelom a zmyslom koncentrácie konania je tak prispieť k rýchlosti konania a zabrániť jeho zdržiavaniu, t. j. motivovať sporové strany, aby procesné úkony vykonávali včas. Už pri podaní žaloby v zmysle § 132 ods.1 C. s. p. je žalobca povinný v žalobe uviesť pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností a označiť dôkazy na ich preukázanie (okrem iného). Uvedené si však nemožno vysvetľovať tak, že žalobca v žalobe je povinný uviesť absolútne všetky skutočnosti týkajúce sa žaloby, nakoľko pri podaní žaloby mu nemusí byť celkom zrejmé, ktoré skutkové okolnosti protistrana poprie, prípadne, ktoré skutkové okolnosti, ktoré nie sú uvedené v žalobe, naopak protistrana považuje za rozhodujúce pre posúdenie veci. Práve pre ustálenie skutkového stavu do času pojednávania bol zavedený v novom Civilnom sporovom poriadku systém po doručení žaloby strane žalovanej možnosť podania repliky a dupliky sporovým stranám tak, aby v čase prvého pojednávania všetky podstatné a rozhodujúce skutočnosti boli v podaniach strán uvedené. Preto pokiaľ žalobkyňa doplnila skutkové tvrdenia a dôkazy až na základe popretia žaloby žalovanou I/, súd nemôže konštatovať, že by došlo k porušeniu či už zákonnej alebo sudcovskej koncentrácie, a teda že by nemohol prihliadať na uvedené skutkové tvrdenia a dôkazy. Súd preto hodnotil všetky skutočnosti a dôkazy, ktoré strany v tomto konaní predniesli a predložili.

16.2. Súd sa v prvom rade zaoberal námietkou žalovanej, či vôbec došlo k vzniku novej stavby v zmysle skutkových tvrdení žalobkyne. Žalobkyňa vo svojej výpovedi tvrdila, že pri kúpe nehnuteľností sa jednalo o dva domy, ktoré boli v dezolátnom stave, boli neobývateľné. Preto sa spolu s G. W. rozhodli jeden z domov a s garážou úplne zbúrať. Žalobkyňa ďalej uviedla, že pri zbúraní tohto rodinného domu zistili, že neboli tam žiadne základy, jednalo sa o kamenné múry a tieto kamene ponechali na spodku, na

ktoré sa dala platňa, čo robili za pomoci susedov. Túto skutočnosť potvrdila aj svedkyňa T. J.Ó.Z.Ó.Š.A., ktorá potvrdila, že bola osobne prítomná a pomáhala pri prerábaní predmetného domu žalobkyni spolu s G. W.. Uviedla, že po búraní bola ponechaná spodná časť pôvodného domu spolu s múrmi do výšky jedného metra z dôvodu tzv. zvýšenia budovy, pretože sa jednalo o záplavové územie. Táto časť bola vysypaná kameňmi a na ňu sa položila platňa. Na tomto boli nanovo vystavané steny z Ypor-u. Žalobkyňa na preukázanie svojich tvrdení doložila jednak fotografie starého rodinného domu (čl. 10) a fotografie z výstavby nového rodinného domu (čl. 6 až 7), kde z fotografií je celkom jednoznačne zrejmé, že všetky obvodové múry nového domu boli nanovo postavené. Pokiaľ žalovaná I/ tvrdila, že podľa jej vedomostí časti rodinného domu zostali zachované a teda nedošlo k vzniku novej veci, ale iba k rekonštrukcii pôvodnej stavby, súd uvádza: k problematike zmeny alebo zániku stavby sa judikatúra už zaoberala (napr. rozsudok Najvyššieho súdu z 30. 09. 1998 sp. zn. 33Cdo/11/98, v zmysle ktorého nadzemná stavba zaniká a prestáva byť vecou v zmysle práva vtedy, ak nie je zrejmé dispozičné riešenie prvého nadzemného podlažia. Na základe vyššie uvedených dôkazov súd uzatvára, že došlo k zániku pôvodnej stavby a hoci došlo k čiastočnému zachovaniu múrov prvého nadzemného podlažia pôvodnej stavby, tieto boli zachované výlučne ako základy danej stavby, ktoré boli zasypané a na ne bola položená základová doska. V súčasnej dobe teda nie je zrejmé dispozičné riešenie prvého nadzemného podlažia pôvodnej stavby. Na tom nič nemení ani tá skutočnosť, že podľa tvrdenia žalobkyne zostali zachované rozmery pôvodného domu. Súd preto uzatvára, že žalobkyňa preukázala zánik pôvodnej stavby zbúraním a vznik novej stavby výstavbou a to nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom žaloby tak, ako sú špecifikované v petite žaloby. Súčasný právny stav však vyplýva z LV č. XXX (čl. 9), na ktorom pre k. ú. Z. sú evidované stavby a to rodinný dom súp. číslo XX na parcele č. XXX/X, rodinný dom súp. číslo XXX na parc. číslo XXX/X a letná kuchyňa súp. číslo XXX na parcelnom č. XXX/X, v časti vlastníkov je evidovaná žalovaná v podiele 1/1, na podklade kúpnej zmluvy pod J.-XX/XX. Z uvedeného je zrejmé, že v evidencii nehnuteľnosti sú evidované naďalej nehnuteľnosti a to stavby na podklade pôvodných údajov. Súd si na žiadosť žalobkyne vyžiadal od príslušného katastra nehnuteľností spisový materiál pod č. J.. Katastrálny úrad (čl. 142) konajúcemu súdu oznámil, že kompletným spisom nedisponuje, tento je uložený v Centrálnom elektronickom registratúrnom stredisku v Liptovskom Mikuláši, avšak majiteľ budovy ho odmieta poskytnúť, preto bol súdu zaslaný len aktuálny výpis z listu vlastníctva a kúpna zmluva, ktorá bola podkladom pre zápis do katastra nehnuteľnosti. Podľa pripojenej kúpnej zmluvy zo dňa 23. 05. 2003 bolo dojednané medzi predávajúcimi J. O. a L. O. a kupujúcou U. W. predaj rodinného domu súp. číslo XXX na parc. č. XXX/X, rodinného domu súp. číslo XX na parcele XXX/X N. letnej kuchyne súp. číslo XXX na parc. číslo XXX/X v k. ú. L. Z. s tým, že sú vedené v KN, Správa katastra Krupina na LV č. XXX ako stavby na cudzom pozemku. Bola dojednaná kúpna cena na 62.100,-- Sk a bolo potvrdené, že kúpna cena bola predávajúcim uhradená pred podpisom zmluvy. Zmluva je opatrená podpismi predávajúcich, ktoré boli úradne osvedčené dňa 02. 06. 2003 ako aj podpisom kupujúcej. Hoci žalobkyňa spochybnila podpis kupujúcej a vyslovila názor, že žalovaná ako kupujúca nemala vedomosť o predmetnej kúpnej zmluve, a považuje predmetnú kúpnu zmluvu za neplatnú, súd konštatuje, že sa týmito námietkami nezaoberal a nevykonával navrhované dokazovanie (znalcom z oblasti písmo-znalectva), nakoľko predmetom tohto konania nie je otázka vlastníckeho práva žalovanej I/, ale posúdenie vlastníckeho práva žalobkyne. Uvedené posúdenie nemá žiaden vplyv na posúdenie vlastníckeho práva žalobkyne.

17. Žalobkyňa svoj spoluvlastnícky podiel na predmetnej nehnuteľnosti dovodzovala zo vzájomnej dohody s G. W., s ktorým bola v dlhoročnom partnerskom vzťahu napriek tomu, že G. W. bol ženatý. Vo svojej výpovedi uviedla, že sa rozhodli zabezpečiť si nejakú chatu, kam by mohli spolu chodiť. Výslovne uviedla: „Čo sa týkalo samotnej kúpnej zmluvy, o tejto sme sa s G. W. nejako nebavili, t. j. že do podielového spoluvlastníctva, bavili sme sa, že to budeme spolu užívať, že si to kupujeme pre nás.“ V inej časti výpovede uviedla: „Dohodli sme sa priamo pred domom spolu s G. W., že zbúrame a spolu si postavíme nový, to bolo v roku 2003.“ Žalovaná I/ poprela existenciu dohody o podielovom spoluvlastníctve medzi jej otcom G. W. a žalobkyňou. Žalobkyňa svoje tvrdenia preukazovala svedeckými výpoveďami a to svedkyne T. J.Ó.Z.Ó.Š., ktorá potvrdila, že vnímala žalobkyňu a G. W. ako pár, spočiatku nevedela, že je G. W. ženatý s inou ženou, a potvrdila, že na predmetnej stavbe robili vždy spolu, spoločne ju následne aj užívali a vyjadrovali sa tak, že si túto kúpili pre spoločné užívanie na dôchodku. K samotnému právnomu vyporiadaniu medzi G. W. a žalobkyňou ohľadne nehnuteľnosti sa však vyjadriť nevedela. Obdobne vypovedal aj svedok O. B. tak, že spočiatku vnímal G. W. a žalobkyňu ako pár, neskôr mu uviedli, že sú druh a družka, vnímal ich tak, že všetko robili spolu, stavali spolu. G. W. sa pred ním vyjadril tak, že si stavbu robia pre seba a plánujú tam oddychovať na dôchodku. Ohľadom právneho stavu mu G. W. pri jednom rozhovore uviedol, že to musel prepísať na

dcéru, avšak časom to chce urobiť inak. Pokiaľ sa ho svedok na to bližšie pýtal, G. W. sa k tomu nechcel veľmi vyjadrovať. Svedok nevedel o tom, že G. W. bol ženatý, vedel len, že má dcéru. Taktiež svedkyňa O. B. - dcéra žalobkyne potvrdila, že sa jej matka spolu s G. W. rozhodli nájsť si chatu, kde by mohli spolu chodiť. Jej matka sa pre uvedené účely rozhodla poskytnúť svoje vlastné úspory vo výške cca 50 tisíc Sk, aktívne sa podieľala na výstavbe domu a jeho zveľaďovaní, spoločne s G. W. tento rodinný dom aj užívali. V ich rodine všetci rešpektovali vlastnícke právo matky. Je pravdou, že po právnej stránke to spočiatku neriešila, vedela, že G. W. povedal jej mame cca v roku 2005, že dom je písaný na jeho dcéru, ona sa o tom dozvedela zrejme od svojej matky. G. W. sa vyjadroval tak, že to dá do poriadku, že sa rozprával s nejakými právnikmi, ako by sa to dalo zapísať na list vlastníctva. Uvádzal, že jeho dcéra o nehnuteľnosť nebude mať záujem, a že on má obchodný podiel v nejakej spoločnosti a tak to s dcérou vyrieši. Svedkyňa to vnímala tak, že obchodný podiel prepíše na svoju dcéru a dom na žalobkyňu, hoci je pravdou, že takto konkrétne sa G. W. nevyjadril. Ďalej žalobkyňa predložila písomné prehlásenia T. D.A. a D. J.Ŕ.Z.Ŕ.Š. (čl. 112, 113), ktorí potvrdili, že poznajú žalobkyňu spolu s G. W. z Z.U., kedy títo spoločne stavali dom, aj ho spoločne užívali. Obaja vyhlásili, že žalovanú ako dcéru G. W. nepoznali, nevedeli o nej, G. W. ju nespomínal. D. J.Ŕ.Z.Ŕ.Š. prehlásil, že sa až po niekoľkých rokoch dozvedel o tom, že dom je napísaný na dcéru G. W. a bol z toho prekvapený. Keď sa o tom rozprával s G.P. W., on povedal, že to dá do poriadku tak, aby I. bola spokojná, ale že to musí riešiť niekde na úrade. Hoci žalovaná spochybnila predmetné čestné vyhlásenia, a to autenticitu pisateľa, jeho osobu, ako aj obsah čestných vyhlásení, ktoré vlastne obchádzajú inštitút svedeckej výpovede, kedy svedok vypovedá pred súdom pod prisahou, súd nepovažoval za potrebné pisateľov vyhlásení vypočuť v konaní ako svedkov, pretože obsahom čestných vyhlásení bolo len posúdenie týchto osôb bývajúcich v Z. vzťahu medzi žalobkyňou a G. W., ktorý v podstate sporný nebol. Vyplynula z nich taktiež okolnosť, ktorá vyplynula aj z výpovedí svedkov vypovedajúcich pred súdom, že G.P. W. sa pred obyvateľmi obce Z. nevyjadroval o svojom manželstve, ani o svojej dcére, ani o právnych vzťahoch týkajúcich sa nadobudnutia a ďalšej realizácie predmetných nehnuteľností. Uvedené potom nemá podstatný vplyv na konečné rozhodnutie súdu. Ďalej žalobkyňa na preukázanie svojho vlastníctva poukázala na to, že sa správala ako vlastníčka, pretože investovala do výstavby danej nehnuteľnosti vlastné finančné prostriedky, podieľala sa manuálne na výstavbe nového rodinného domu, na výstavbe podieľali sa aj jej deti. Uviedla, že na výstavbu rodinného domu poskytla čiastku 50 tisíc Sk, pričom jej dcéra ako svedkyňa potvrdila, že jej matka mala k dispozícii tieto finančné prostriedky a doma sa spoločne s bratom a matkou dohodli, že tieto finančné prostriedky matka vloží do stavby predmetnej nehnuteľnosti. Žalovaná poprela, že by sa žalobkyňa akýmkoľvek spôsobom finančne podieľala na kúpe alebo stavbe nehnuteľnosti. Žalovaná poukázala na dobrú finančnú situáciu svojho otca G. W., preukázala, že otec bol živnostníkom, spoločníkom obchodných spoločností Tabela, s. r. o. a Dipos, s. r. o., ďalej preukázala, že v roku 2005 jej otec previedol svoj obchodný podiel, za čo mu bola vyplatená čiastka v celkovej výške 550.000,- Sk a výdavkovými dokladmi preukázala aj vyplatenie odplaty (čl. 164 až 168). K finančnej situácii G. W. vypovedal aj svedok U. D., ktorý potvrdil, že G. W. a jeho rodina boli už v počiatkoch začatia podnikania v lepšej finančnej kondícii a G. W. mal vždy dostatok finančných prostriedkov. Čo sa týkalo dostatočnej finančnej situácie G. W., túto skutkovú okolnosť súd ani nepovažoval za spornú, pretože žalobkyňa uvedené nepoprela. Súd však konštatuje, že žalobkyňa pred súdom nepreukázala svoje tvrdenie, že by sa finančne podieľala na nadobudnutí alebo výstavbe nehnuteľnosti, ktorá je predmetom sporu. O tomto tvrdení vypovedala len samotná žalobkyňa a jej dcéra, ktorej výpoveď vzhľadom na blízky príbuzenský vzťah možno hodnotiť ako menej dôveryhodný a preto zostali pochybnosti o uvedenom skutkovom tvrdení. Ďalej žalobkyňa preukazovala, že sa správala ako vlastníčka, pretože sa podieľala na poplatkoch spojených s nehnuteľnosťou a to platení daní z nehnuteľnosti, platení poplatkov za elektrinu a vodu. K uvedenému súd uvádza, že nebolo sporné to, že žalobkyňa predmetnú nehnuteľnosť spolu s G. W. skutočne aj užívali. V danom prípade, pokiaľ sa podieľala na poplatkoch na energiu a vodu, uvedené samo o sebe nesvedčí o tom, že by sa cítila aj vlastníkom, jedná sa o úhradu nákladov spotreby, na čom sa s G. W. mohla dohodnúť a teda sa na úhrade spotreby aj finančne podieľať. Čo sa týka platby dane z nehnuteľnosti, žalobkyňa tvrdila, že túto uhrádzala striedavo s G. W. a predložila čestné prehlásenia pani D. W. a D.Z. Y. (čl. 104, 105), pričom D. W. uviedla, že bola zamestnancom Obecného úradu Z. od 02. 01. 2015 a bola oprávnená prijímať platby za dane, pričom k rodinnému domu súp. číslo XX uhrádzali platby G. W. spolu s I. L., prípadne poslali uhradiť platby T. J.Ŕ.Z.Ŕ.Š.. Od roku 2016 bol ako vlastníkom nehnuteľnosti uvedená D. U. Y. z dôvodu zadávania platieb do systému DCOM, daň z nehnuteľnosti za rok 2018 po smrti G. W. prišla uhradiť žalobkyňa D. Y. prehlásila ako bývalá starostka obce Z. v rokoch 2015 až 2018, že k rodinnému domu súp. číslo XX uhrádzal platby osobne G. W. spolu s pani I. L.. Vlastník bol uvádzaný podľa príslušného listu vlastníctva, pri platbe v roku 2017 prijala finančné prostriedky osobne od G. W.. Ďalej žalobkyňa doložila potvrdenky o platení dane z nehnuteľnosti za roky 2009, 2011 až

2015, na ktorých je uvedené - prijaté od G. W. a za rok 2016 a 2018, kde je uvedené - prijaté od U. W., neskôr Y. (čl. 106, 107). Žalovaná tieto skutočnosti tvrdené žalobkyňou namietala, podľa jej vedomosti platby vykonával jej otec G. W.. Súd konštatuje, že z uvedených dôkazov nevyplýva skutočnosť, že by platby dane z nehnuteľnosti boli vykonávané z finančných prostriedkov samotnej žalobkyne. Uvedené doklady preukazujú len úhradu dane z nehnuteľnosti a vyjadrenia dotknutých osôb o prijatí finančných prostriedkov od tam uvedených osôb, koho boli tieto finančné prostriedky však uvedené písomné vyjadrenia nedeklarujú. Okrem toho sa jedná o platby výlučne za obdobie rokov 2015 až 2018, ale ako boli uhrádzané platby za celé obdobie od kúpy nehnuteľnosti, žalobkyňa nijako nepreukázala. Žalobkyňa zotrvala na tom, že sa podieľala na stavbe nehnuteľnosti v úmysle stať sa jej podielovým spoluvlastníkom a pred začatím výstavby uzavrela dohodu o podielovom spoluvlastníctve s G. W. a hoci nedošlo k dohode o výške spoluvlastníckych podielov, platí zákonná domnienka o tom, že spoluvlastnícke podiely sú rovnaké. K záverečnej reči právny zástupca žalobkyne navrhol, že pokiaľ súd skutkovú otázku uzavretia dohody o podielovom vlastníctve bude považovať za spornú, žiadal, aby v súlade s so súčasnou judikatúrou posúdil, že spoločnou činnosťou viacerých osôb môže vzniknúť podielové spoluvlastníctvo aj bez explicitnej dohody o podielovom spoluvlastníctve. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo/1174/2001, 22Cdo/2258/2007 a rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/227/2013, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/19/2017, sp. zn. 12Co/393/2017, Krajský súd Bratislava sp. zn. 3Co/151/2014. Právny zástupca žalovanej namietal uvedené posúdenie, nakoľko sa jedná o novú skutkovú okolnosť uvedenú len v rámci prednesu záverečnej reči. Súd uvádza, že hoci je mu známy súčasný postup súdov v snahe prekonať judikatúru, na ktorú poukázal právny zástupca žalovanej I/, t. j. že pre vznik podielového spoluvlastníctva je potrebná predchádzajúca dohoda, ktorú zmenu prináša vývoj v právnych vzťahoch a v reálnom správaní sa v bežnom živote občanov, uvedené posúdenie v tu prejednávanej veci neprichádza do úvahy, pretože žalobkyňa tvrdila a odvodzovala vznik svojho vlastníckeho práva od dohody o podielovom spoluvlastníctve s G. W. pri výstavbe rodinného domu. V tomto smere však súd konštatuje, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno a nepreukázala dohodu s G. W. o vzniku podielového spoluvlastníctva k sporným nehnuteľnostiam. Súd tak ako bolo uvedené vyššie, považuje za preukázané, že po kúpe nehnuteľností a to do vlastníctva žalovanej I/ bez ohľadu na to, že kúpnu cenu uhradil G. W. ako otec žalovanej, nadobudla vlastnícke právo k stavbám žalovaná I/. Hoci sa žalobkyňa bránila tým, že sa sama nezaujímal o samotnú kúpnu zmluvu, potvrdila, že sa v krátkom čase o tejto skutočnosti dozvedela priamo od G. W.. Z výpovede žalobkyne vyplynulo, že bola dlhoročnou priateľkou G. W., bola si však vedomá toho, že G. Á. W. žije v manželstve, z ktorého pochádza dcéra. Už tento stav sám o sebe právne vylučuje možnosť pri bežných právnych úkonoch, aby žalobkyňa spolu s G. W. nadobudli nehnuteľnosti do podielového spoluvlastníctva. Je všeobecne známou právnou skutočnosťou, že pokiaľ ktorýkoľvek z manželov nadobudne nehnuteľnosť počas trvania manželstva, nadobúda ju do bezpodielového spoluvlastníctva manželov s výnimkou prípadov daru alebo dedenia, o čo sa v tomto prípade nejednalo. To znamená, že už pri prvotnej úvahu o nadobudnutí spoločnej nehnuteľnosti prípadnou kúpou si žalobkyňa musela byť vedomá, že bez ďalších právnych úkonov len bežnou kúpou nemôže s G. W. nadobudnúť spoločnú nehnuteľnosť a ani spoločnou výstavbou nemôžu výlučne oni dvaja nadobudnúť spoločnú nehnuteľnosť. O uvedenom konečnom dôsledku svedčí aj podaná žaloba, kedy sa žalobkyňa pôvodne vo výroku č. II domáhala určenia, že v druhej polovici došlo k vzniku vlastníckeho práva na strane G. W. spolu s manželkou v podiele 1, ktorú by mali z titulu BSM. Aj z vyjadrení samotnej žalobkyne vyplýva postoj G. W., ktorý mal záujem zabezpečiť nehnuteľnosť pre to, aby mali miesto stretávania sa so žalobkyňou a trávenie spoločného času. Žalobkyňa sama uviedla, že sa konkrétne nerozprávali s G. W. o podielovom spoluvlastníctve, skôr sa bavili o nehnuteľnosti, ktorú by mohli spoločne užívať. Je treba povedať, že pre vznik podielového spoluvlastníctva sa vyžaduje dohoda, ktorá smeruje práve k nadobudnutiu spoluvlastníckeho práva k veci a nie iba k spoločnému užívaniu veci. Ani samotná skutočnosť, ktorú súd nepovažuje za preukázanú, že by sa žalobkyňa finančne podieľala na výstavbe nehnuteľnosti, ešte bez ďalšieho neznamena úmysel strán nadobudnúť vec do podielového spoluvlastníctva. Súd považuje za prirodzené, pokiaľ sa žalobkyňa mienila podieľať na užívaní nehnuteľnosti s G. W., že sa zároveň podieľala na výstavbe nehnuteľnosti, jej zveľaďovaní a pokiaľ skutočne prispela finančne na jej výstavbu, mohlo to byť práve z tohto dôvodu. Poukaz na novú súvisiacu judikatúru je aj v tomto prípade nenáležitý, nakoľko v predmetných rozhodnutiach sa súdy zaoberali najmä vzťahom, či už medzi manželmi, kedy následne došlo k rozpadu manželstva, alebo vzťahmi medzi druhom a družkou, ktoré predstavuje spolužitie muža a ženy, vytvorenie spoločnej domácnosti, spoločné finančné hospodárenie, o čo sa však v tomto prípade nemôže jednáť a ani sa nejedná. Je potrebné zdôrazniť, že zákon vôbec nechráni neformálne vzťahy muža a ženy tak, ako je tomu napr. v manželstve. Vzťah medzi žalobkyňou a G. W. nemožno pomenovať ani ako vzťah medzi druhom a družkou, žalobkyňa nadviazala vzťah s mužom, ktorý bol v manželstve a

musela si byť plne vedomá všetkých dôsledkov s tým spojené, vrátane následkov na prípadné majetkové vzťahy medzi nimi. Tvrdenia žalobkyne, že dôverovala G. W. a preto neriešila právnu stránku veci, súd považuje skôr za účelové, pretože z vykonaného dokazovania celkom jednoznačne vyplynulo, že žalobkyňa takmer od počiatku mala vedomosť o tom, že sporné nehnuteľnosti boli pôvodne nadobudnuté do výlučného vlastníctva žalovanej I/ ako dcéry G. W.. Žalovaná I/ pred súdom preukázala, že jej otec G. W. svoje majetkové vzťahy usporiadal na prospech svojej dcéry, čo jej rodičia odôvodňovali aj ochranou žalovanej I/ z dôvodu existencie mimomanželského syna G. W. a to žalovaného v II. rade. Žalovaná I/ preukázala, že G. W. viedol manželský život oddelene od vzťahu so žalobkyňou a naopak, partnerský vzťah so žalobkyňou viedol oddelene od svojho manželského života, dá sa povedať, že viedol tzv. dvojaký život. Uvedené vyplýva aj zo svedeckých výpovedí, kedy okruh rodiny a známych zo strany G. W. dlhodobo nevedeli o jeho vzťahu so žalobkyňou, G. W. sa o tomto nezmienil ani svojmu dlhoročnému známemu a spoločníkovi z podnikania, na druhej strane o svojom manželstve a dcére nehovoril ani pred známymi z okruhu obce Z., títo sami vypovedali, že o manželstve G. W. napriek tomu, že ho dlhodobo poznali, sa dozvedeli až v čase jeho smrti. Pokiaľ teda G. W. sa rozhodol investovať svoje finančné prostriedky v prospech dcéry zakúpením nehnuteľnosti, či už rodinného domu alebo pozemkov v Z., uvedená okolnosť svedčí o jasne prejavenej vôli G. W. nadobudnúť predmetné nehnuteľnosti v prospech svojej dcéry práve uvedeným spôsobom. To potom vylučuje úmysel G. W. už pri výstavbe rodinného domu nadobudnúť predmetnú nehnuteľnosť do podielového spoluvlastníctva spolu so žalobkyňou, naopak nevylučuje to, že mal úmysle postaviť stavbu v prospech dcéry - žalovanej II/. Z výpovede žalobkyne ďalej jednoznačne vyplynulo, že si bola vedomá skutočnosti o právnych zápisoch k nehnuteľnostiam evidovaných v katastri nehnuteľností a G. W. sa vyjadril tak, že v budúcnosti urobí úkony, aby dal veci „do poriadku.“ Ako konkrétne toto mienil však už možné zistiť nie je vzhľadom na úmrtie G. W.. Z uvedeného však celkom jednoznačne vyplýva, že G. W. mohol do budúcnosti plánovať prevod vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam či už v časti alebo v celom podiele na žalobkyňu, k uvedenému však z dôvodu jeho úmrtia už nedošlo. Táto skutočnosť však opäť vylučuje úmysel G. W. už pri výstavbe nadobudnúť nehnuteľnosť do spoluvlastníctva so žalobkyňou. Súd preto uzatvára, že žalobkyňa v konaní nepreukázala dohodu s G. W., že pri výstavbe nehnuteľnosti túto nadobudnú do podielového spoluvlastníctva, prípadne, že by žalobkyňa mohla nadobudnúť spoluvlastnícky podiel vo výške 1 tak, ako sa domáha v tomto konaní. Naopak, bolo preukázané, že už pri prvotnom nadobudnutí nehnuteľnosti bol úmysel G. W., aby uvedené nehnuteľnosti boli vo výlučnom vlastníctve jeho dcéry - žalovanej I/, o čom svedčia aj ďalšie právne úkony a to nadobudnutie pozemkov prináležiacich k tejto nehnuteľnosti, prípadne spoluvlastníckeho podielu na takomto pozemku žalovanou I/. Z uvedených dôvodov sa žalobkyňa nemohla stať vlastníkom nehnuteľností výstavbou v podiele 1 tak, ako sa v tomto konaní domáhala. Napokon, čo sa týka obrany žalobkyne k zabezpečeniu stavebného materiálu, súd uvádza, že otázka kto nakúpil stavebný materiál, t. j. komu patril, je sama o sebe právne bezvýznamná. Z hľadiska nadobudnutia vlastníctva k stavbe nie je rozhodujúce, z akého materiálu stavebník stavia. Pokiaľ stavebník použije cudzí materiál, nestáva sa vlastníkom materiálu bez ďalšieho vlastníkom či spoluvlastníkom takejto stavby len tým, že na stavbu by bol použitý či už úplne alebo z časti jeho materiál (viď aj rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 3Cz/14/73). Z uvedených dôvodov súd žalobu žalobkyne nepovažoval za dôvodnú a preto ju v celom rozsahu zamietol. Záverom súd len dodáva, že vo vzťahu k žalovanému II/ bolo potrebné žalobu zamietnuť aj z toho dôvodu, že tento nie je vo veci pasívne legitimovaný. Domáhať sa určenia vlastníckeho práva možno len voči tomu, kto právo žalobcu popiera a komu svedčí aj právny titul vlastníckeho práva, ktoré sa napáda žalobou. Žalovaný II/ na svoju obranu uviedol, že uvedená vec nemá s ním nič spoločné, nakoľko nie je vlastníkom veci a to ani titulom dedenia po G. W.. Súd preto konštatuje, že žalovaný II/ vo vzťahu k výroku I/ nebol pasívne legitimovaný.

18. O trovách konania rozhodoval súd podľa § 255 ods.1 C. s. p., t. j. podľa úspechu vo veci. Vo veci boli úspešní žalovaní I/ a II/, preto im patrí náhrada trov konania. V zastavujúcej časti konania súd rozhodoval podľa § 256 ods.1 C. s. p., t. j. podľa zásady zavinenia. Keďže na zastavení konania nesie vinu žalobkyňa, ktorá dispozitívnym úkonom zavinila zastavenie konania v uvedenej časti, je povinná nahradiť trovy aj v zastavenej časti konania. Súd preto zaviazal žalobkyňu nahradiť žalovanej trovy celého konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods.2 C. s. p.). Žalovanému v rade II/ súd náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si ju v konaní neuplatnil a zo spisu súd žiadne trovy nezistil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.